

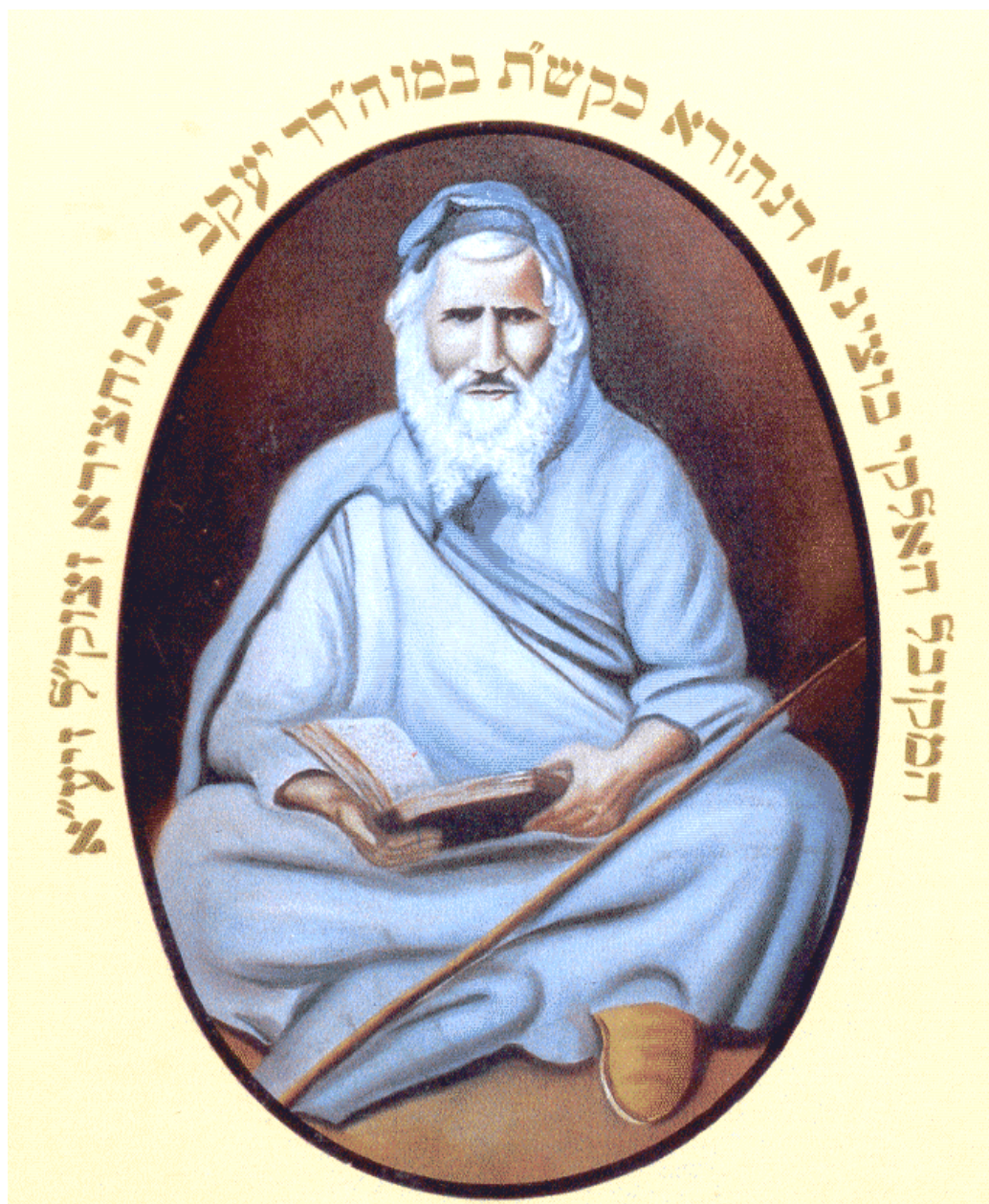
שיר השירים - והיו עיניך רואות את מוריך

עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

והיו עיניך רואות את מוריך

תמונת כבוד קדושת הרב הצדיק והמלוב"ן סידנא רבי יעקב

אביחצירא זצוק"ל זיע"א

שיר השירים -
עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

תמונת כבוד הרב הצדיק רבי יצחק אביחצירא זצוק"ל נכד המחבר

שיר השירים -
עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

וְהַחֲכָמָה מֵאִין תִּמְצָא, וְאִי זֶה מְקוֹם בֵּינָה: אֲשֶׁרִי אָדָם מֵצָא חֲכָמָה, וְאָדָם יִפִּיק
תְּבוּנָה: מָה רַב טוֹבָךְ אֲשֶׁר צִפְנָתָ לִירְאִיךָ, פָּעַלְתָּ לַחֲוֹסִים בָּךְ, נִגַּד בְּנִי אָדָם: מָה יָקָר
חֲסִידְךָ אֱלֹהִים, וּבְנֵי אָדָם בָּצַל כְּנָפֶיךָ יַחֲסִיוֹן: יְרוּגִין מִדְּשֹׁן בֵּיתְךָ, וְנִחַל עֲדֻנֶיךָ תִּשְׁקֶם:
טוֹב שֵׁם מִשְׁמֵן טוֹב, וַיּוֹם הַמּוֹת מַיּוֹם הַזֶּה: סוּף דְּבַר הַכֹּל נִשְׁמָע, אֶת הָאֱלֹהִים יֵרָא
וְאֶת מִצְוֹתָיו שְׁמוֹר כִּי זֶה כָּל הָאָדָם: יַעֲלִזוּ חֲסִידִים בְּכָבוֹד, יִרְנְנוּ עַל מִשְׁכָּבוֹתָם:
מְנוּחָה נְכוֹנָה. בִּישִׁיבָה עֲלִיוֹנָה. בְּמַעַלְתַּת קְדוּשִׁים וּטְהוּרִים. כְּזוֹהַר הַרְקִיעַ מְאִירִים
וּמְזַהֲרִים. וְחִלּוּץ עֲצָמִים. וְכַפֶּרֶת אֲשָׁמִים. וְהִרְחַקַת פֶּשַׁע. וְהִקְרַבַת יִשְׁע. וְחִמְלָה
וְחִנּוּנָה. מִלִּפְנֵי שׁוֹכֵן מְעוֹנָה. וְחִלְקָא טָבָא. לְחַיֵּי הָעוֹלָם הַבָּא. שֵׁם תִּהְיֶה מִנֵּת וּמַחֲצִיט
וַיִּשְׁיבֵת נֶפֶשׁ הַשֵּׁם הַטוֹב הַמְרוּחָם

כבוד אדמו"ר סידנא רבי יצחק בן מסעוד אביחצירא

רוּחַ יְהוָה תְּנִיחוּנוּ בְּגֵן עֵדֶן. דְּאֵתְפֹטֵר מִן עֲלָמָא הַדִּין כְּרַעוֹת אֱלֹהָא מְאֲרִיהַ שְׁמִיָּא
וְאַרְעָא. מִלְּךָ מַלְכֵי הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמֵי יְרַחֵם עָלָיו. וַיַּחֲוֶס וַיַּחֲמוֹל עָלָיו. מִלְּךָ מַלְכֵי
הַמַּלְכִּים בְּרַחֲמֵי יִסְתִּירָהוּ בָצַל כְּנָפָיו וּבִסְתֵּר אֶהְלֹו לַחֲזוֹת בְּנוֹעַם יְהוָה וּלְבַקֵּר
בְּהִיכְלוֹ. וּלְקַץ הַיָּמִין יַעֲמִידָהוּ. וּמִנִּחַל עֲדֻנּוֹ יִשְׁקָהוּ. וַיַּצְרֹר בְּצִרּוֹר הַחַיִּים נִשְׁמָתוֹ.
וַיִּשִׁים כְּבוֹד מְנוּחָתוֹ. יְהוָה הוּא נִחְלָתוֹ. וַיִּלְוֶה אֱלֹו הַשְּׁלוֹם וְעַל מִשְׁכָּבוֹ יִהְיֶה שְׁלוֹם.
כְּדֹכְתִּיב: יְבוֹא שְׁלוֹם יְנוּחוֹ עַל מִשְׁכָּבוֹתָם. הַלֵּךְ נִכְחוֹ. הוּא וְכָל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַשּׁוֹכְבִּים
עִמּוֹ בְּכָלֵל הַרְחָמִים וְהַסְלִיחוֹת. וְכֵן יְהִי רָצוֹן וְנֹאמַר אָמֵן:

שיר השירים - תולדות רבנו

עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

תולדות רבנו

רבנו יעקב אביחצירא זצוק"ל זיע"א מתייחס לרב הצדיק והקדוש שמואל אלבז בעל המופת של החסידא, היא המחצלת, שעל שמה נקראת המשפחה. נולד בשנת תקסח (1808) בתאפיללת שבמרוקו.

משחר ילדותו ניכרו בו סימני צדיקות מופלגים. כגון: היה מקבל על עצמו תעניות וסיגופים למען עם ישראל.

כבוד הרב היה מלומד בניסים. לא אאריך במופתים. אם אבוא לפרטם ולבררם יכלה הזמן והמה לא יכלו. המעוניין יעיין בספר "מעשה ניסים" בו לוקטו עשרות מופתים שהתרחשו רק מעצם הופעת הרב במקום מסוים. אציג כאן רק מעט מן המעט:

א. כשהגיע הרב לביקור באיזה כפר קטן התלקטו כמה נערים ערביים ריקים ופוחזים שרצו להתנכל לרב. הם עקבו אחריו וראו לאיזה בית נכנס. כשראו לאיזה חדר נכנס החלו ליידות אבנים לכיוון החלון. וראה איזה פלא האבנים חזרו לעבר זורקיהם ופצעו אותם. "אינתיפדה" זו חוסלה מהר מאד.

ב. בהזדמנות אחרת עבר בואדי והותקף ע"י ארבעים שודדים שכיוונו אליו את נשקם. לפתע הם קפאו ללא יכולת להניע אבר והחלו שוקעים באדמה. לאחר שלושה ימים נשות השודדים "גילו את האשם" ולאחר שהשודדים הביעו חרטה על מעשיהם על ידי נידוד עפעפיהם שוחררו "מהכלא".

ג. באחת הסעודות שערכו לכבוד רבנו המתינו כל הקהל שהרב יברך אולם הרב לא בירך לאחר זמן שאל הרב "מדוע הגישו לנו תרנגולות חיות?" איש לא הבין את שאלת הרב. לאחר חקירות ודרישות התברר שהשחיטה לא הייתה כהלכה.

ד. בשעות הקטנות של הלילה היו נשמעים מחדרו שיחות עם אנשים ללא שנכנס לשם איש. היו אלו שיחות עם רוחות של נפטרים שביקשו תיקון מהרב.

הרב התברך בזיכרון מופלג. מסופר שכשהגיע הרב לבית כנסת אחד במרוקו מצא ספר "ארבע מאות שקל כסף" שחיבר רבי חיים ויטאל זצ"ל. הספר שמצא הרב היה קרוע והסתיים באמצעו. נטל הרב קסת סופר והמשיך לכתוב את 30 הדפים החסרים של הספר. כשחיפשו ומצאו את יתרת הספר וערכו השוואה למה שכתב הרב נמצא שהרב לא ייתר או החסיר אף מילה.

הרב חיבר 12 ספרים שנדפסו ורק לאחר פטירתו, לאחר שנגלה בחלום לבנו ונתן לו אישור להדפיס את הספרים וזאת לאחר שהסכימו עימו בית דין של מעלה. רבי יעקב ברך את אימו של הרב בן איש חי ומברכה זו נולד מו"ר הרב הגאון רבי יוסף חיים רבם של כל בני הגולה.

רבנו נפטר ביום כ' טבת תרמ (1880) במצרים כרמוז בתורה "ויישם בארון במצרים" בגיל 72. את קברו בעיר דמנהור פוקדים יהודים ונכרים שנושעו מברכותיו. ספרו "מעגלי צדק" שימש אותי בחיבורי זה.

את הרשות להעתיק מהספר קיבלתי מרבי שמעון אביחצירא שליט"א, רב בישיבת "נר יצחק" בירושלים בנו של רבי יצחק אביחצירא רבה של רמלה, ועל כך נתונה לו התודה.

אני מקווה שספרי הרב עוד ייחקרו ויפתחו לנו פתח בהבנת תורתו הרחבה של הרב.

שיר השירים - פרק א
עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

פרק א

(א) שִׁיר הַשִּׁירִים אֲשֶׁר
לְשִׁלְמָה: (ב) יִשְׁקֶנִי מִנְּשִׁיקוֹת
פִּיהוּ כִּי טוֹבִים דְּדִידְךָ מִיָּין: ¹(ג)

¹ מעגלי צדק דפים קצד - קצז

אפשר לרמוז ע"פ מה שכתב רבינו האר"י
הקדוש זלה"ה

הנה דברי רבינו האר"י ז"ל

שער הפסוקים - פרשת נשא

למשפחותם לבית אבותם הוא, כי הנה ב' נקבות הם, שנבנות מה' גבורות, והם, לאה, ורחל, כנודע, כי כל בנין הנקבה, נעשה מן הגבורות והתחיל בלאה, הנקראת בית אבותם, כי אין בית אלא אשה, והיא בית עליונה, לאה, שלוקחת ההארות כמנין אבתם חסר ו', והם ענין ד' אלפי"ן של ד' אה"ה, שהם בגימטריא מד"ת, כמנין אבת"ם חסר ו' ע"ה, כמו שהודעתך בפסוק (תהלים ט"ל ה') הודיעני ה' קצי, שהיא רחל. ומדת ימי מה היא, שהיא לאה, וכמו שהודעתך בביאור ק"ש דשחרית דחול וע"ש. וכנגד רחל, אמר למשפחותם. והענין הוא, כי תחלק שם זה לשנים, ויהיה למ"ש פחות"ם, והם בחי' רחל, המקבלת אורות עליונים. והענין הוא, כי רחל יש בה י"ס, ובכל ספירה שבה, יש בה הויה אחת דב"ן דהה"ן, בסוד (ש"א א' ח') הלא אנכי טוב לך מעשרה בנים כנזכר שם. והנה עשרה פעמים ב"ן, הם בגימטריא תק"ך, ועם כללות העשרה הויה"ת, הרי תק"ל, ואח"כ תכלול הה', שהם ה' חסדים, עם הה' שהם גבורות, הרי תקל"ה. או אם תחבר תק"ל הנזכר עם הנקבה עצמה, הנקרא ה' אחרונה של ההויה"ה כנודע, יהיה תקל"ה, כמנין פחות"ם ע"ה, והיא בחי' רחל עצמה.

אמנם מספר האורות שלוקחת, הם ש"ע נהורין, כמנין למ"ש, וזהו למ"ש פחות"ם:

וכתבנו אותו במקום אחר, דתיבות למשפחותם לבית אבותם שאמר הקב"ה במנין בני ישראל, כמו שנאמר שאו את ראש בני ישראל למשפחותם לבית אבותם (במדבר א'), דבמלת למשפחותם רמוזים אורות רחל, ובמלת אבותם רמוזים אורות לאה, ואורות רחל הרמוזים במלת למשפחותם הם ע"ז האופן, שהיא יש בה עשרה ב"ן בעשר ספירות שלה, ועשרה ב"ן יש בהם חשבון תק"ך ועשרה כ"ו של עשרה שמות האמורים ועם אות ח' שהיא שורשה, הוי בין הכל אותיות "פחות" עם הכולל של למשפחותם, נשארו אותיות למ"ש מן מלת למשפחותם, הם גימטריא ש"ע, כנגד ש"ע נהורין, דבזמן שתהיה המלכות בשלימות כראוי, כל הש"ע נהורין שבא"א מאירים בז"א, ומז"א מאירים כולם במלכות, וזהו מלת למשפחותם, ולאה אורותיה רמוזים במלת אבתם, דלאה עיקר אורותיה הם ד' אלפי"ן, דד' אה"ה וד' אלפי"ן גימטריא מדת, ומשום הכי נקראת לאה מדת, כמו שנאמר "ומדת ימי מה היא" (תהלים ל"ט), ומלת אבתם עם הכולל גימטריא מדת, והנה מילת "מנשיקות" הוא חשבון למשפחותם עם הכולל, שהם אורות רחל כאמור, והנה שכינת עוזנו שהיא המלכות שואלת מלפניו יתברך שיעשה לה אורותיה בשלימות כנרמז במלת למשפחותם, דכשהיו בה חשבון האורות האלה בשלימות, אין תיקון גדול יותר מזה, ועכשיו בגלותה זוכרת מעלת בני ישראל כשהיו במדבר, שהרי ע"י מניינם שנמנו למשפחותם, ע"י זה היו מאירים בה אורות כמנין משפחותם כאמור, וזה מרוב חבתם של אותו הדור, שהיו חביבים לפניו

שיר השירים - פרק א

עם פירוש "מעגלי צדק"

להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זי"ע"א

והיה . מונה אותם בכל זמן, וע"י מניינם היו גורמים שמאירים חשבון האורות האמורים במלכות, וזהו שאומרת

"ישקני מנשיקות פיהו", הכוונה שאומרת מי גורם לי שישקני דודי בפיהו ויזדוג עמי, בזמן שיהו בי חשבון אותיות מנשיקות של אורות שהוא חשבון למשפחותם כאמור, דחשבון מנשיקות אורות הוא גורם לי שישקני דודי בפיהו, וחשבון האורות האלה היו לי במדבר בלי שום טורח, רק על ידי חשבון דודיך שהם ישראל, שעל ידי חשבון בעלמא שצוית למנות אותם, בלי שום פעולה אחרת נשלמו בי אורות הללו, נמצא כפי זה הם חביבים מגופה של תירה, וזהו כי טובים דודיך מיין, דודיך הם ישראל שהיו במדבר דור דעה, הם חביבים מגופה של תורה הנקראת יין, שהרי על ידי מניינא בעלמא שמנית אותם ואמרת למשפחותם, ע"י זה היו בי אורות כמנין למשפחותם, ומי יתן שיהיו לי אורות האלה עכשיו, על ידי תורה ותפילה ועבודה רבה, ואומרת כנסת ישראל שהיא שכנית עוזנו לפניו יתברך, זכור גם עכשיו בגלות אותה החיבה שחבבת בניך במדבר, שגם במניינם הגדילו והרבו אורות שלי עד שהיו כמנין למשפחותם שהוא חשבון מנשיקות כאמור, וכשתחזור אותם לקדמותם, בזה יהיה לי האורות מרובים יותר מבראשונה.

אי נמי, אפשר לרמוז דמנשיקות דאמר רומז על התשובה שקדמה לעולם, דמלת נשיקות עם הכולל גימטריא התשובה קדמה, ור"ת ישקני מנשיקות מ"י, רומז לאימא עילאה הנקראת מ"י והכוונה על פי מה שכתב בזהר הקדוש, דכל ויאמר אלקים הנאמר במעשה בראשית, אבא היה אומר לאימא ואימא עושה, חוץ מן ויאמר אלקים נעשה אדם (בראשית א'), שאימא היא שאמרה והיא שעשתה, ואבא לא היה בשותפות בזה, נמצא

דעיקר בריאת האדם הוא על ידי אימא דווקא, ופשוט הוא דמשום הכי נעשית ה' תשובה עילאה וימינה תדיר היא פשוטה לקבל השבים, דמאחר שעיקר בריאת האדם על ידה, שאלמלא היא לא היה נברא האדם, בהכרח לא נברא האדם עד שעשתה לו התיקון המועיל לו שהיא התשובה, ועל זה אמרו ז"ל (פסחים נ"ד ע"א) התשובה קדמה לעולם, שאימא עילאה שהיא התשובה קדמה לעולם, וזהו שרמזנו במלת נשיקות שהיא גימ' התשובה קדמה, ור"ת ישקני מנשיקות מ"י, לרמוז שהתשובה הזאת היא תשובה עילאה, שהיא אימא עילאה הנקראת מ"י, והנה אין התשובה תיקרא תשובה מעולה עד שתגיע לאימא עילאה, משום דתשובה תתאה היא במלכות, והיא ה' אחרונה של שם הו"ה, ותשובה עילאה היא ה' ראשונה של שם הו"ה, ואם לא נתקנה תשובה עילאה, נמצא אין שם הו"ה שלם, ועוד אם לא נתקנה ה' עילאה, גם זיווג זר"ן שהם בה' תתאה לא יהיה שלם, ועכשיו כנסת ישראל שהם בני ישראל ממש, שואלים מאימא עילאה, שהיא תשובה עילאה שהיתה עיקר וסיבת בריאת האדם כאמור, שתעשה עמהם לפנים משורת הדין בתשובתם ולא תדקדק עמהם כל כך, מאחר שהיא עיקר בריאתם, כמו שאמר הרשב"י ע"ה על פסוק "ויאמר אלהים נעשה אדם" (בראשית דף כא עמוד א) שאימא היא שאמרה והיא שעשתה, וכיון שכך הוא, מהראוי שלא תדקדק כל כך בתשובתם, וזהו

"ישקני מנשיקות פיהו" ר"ת מ"י כאמור שהיא אימא תשובה עילאה, בני ישראל אומרים לה ושואלים ממנה "ישקני מנשיקות פיהו", מלת פיהו לומר כיון דעל פיה של אימא נבראתי כאמור, עכשיו יקרבני וינשקני ויקרבני בתשובה, דהיינו לאימא עילאה

שיר השירים - פרק א
עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

אַהְבוּדָּה²: (ד) מְשַׁכְנִי אַחֲרֶיךָ

לְרִיחַ שְׁמָנֶיךָ טוֹבִים שָׁמֹן
תּוֹרֶק שְׁמֶךָ עַל כֶּן עֲלָמוֹת

² מעגלי צדק דף רכט

אפשר לרמוז "שמן" על התורה, כמו שנאמר "ושמן על ראשך אל יחסר" (קהלת ט'), ועוד דאבא הוא שמן, ושורש התורה ועיקרה הוא באבא, ושתי תורות הם, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, והלומד תורה לשמה ממתק כל הדינים כמו שכתבנו בסמוך, ועוד ע"י לימוד תורה לשמה מתחברים יסוד אבא עם יסוד אמא הנקראים שביל ונתיב, ואפשר דעל שני היסודות אלו שהם שביל ונתיב, אמר הכתוב ד"דרכיה דרכי נועם וכל נתיבותיה שלום" (משלי ג'), "נועם" זה יסוד אבא הנקרא שביל, דנועם במילוי נ"ן וי"ו עי"ן מ"ם עם ד' אותיות נועם גימטריא שביל, וכל נתיבותיה זה יסוד אימא הנקראת "נתיב", ומסיים בתיבת "שלום", שהוא יסוד הנקרא שלום, לרמוז כשלומד האדם התורה לשמה, מתחברים יסוד אבא ואימא חיבור גמור, והוי שניהם ביסוד אחד, וזהו "וכל נתיבותיה שלום", שלום שהוא יסוד אבא.

ואפשר לרמוז ג"כ זה במלת שמן דשמן ר"ת שביל נתיב מחוברים, דע"י לימוד תורה לשמה מתחברים שביל ונתיב, וזהו שנאמר כאן "לריח שמניך טובים", שמניך רומז לשתי תורות, ואומר "לריח שמניך", דהיינו כשילמוד האדם התורות האלו לשם עד שיעלו ריח ניחוח לפני ה', אז בזה הוי "טובים", דהיינו מתחברים יסוד אבא עם יסוד אימא הנקראים "טובים".

"שמן תורק שמך" ר"ת גימטריא אלף, והם אלף גבורות שחשבונם קץ (ק=100, פ=900) כמו שכתבנו בסמוך, שע"י התורה הם מתמתקות, מטעם שכתבנו שהם יש להם קץ, והתורה אין לה קץ, וכיון שאין לה קץ היא מכניעתם וממתקתם, וזהו

אומר, דמאחר שעיקר בריאתי על ידה, תעשי עמי לפנים משורת הדין ואל תדקדק עמי כל כך בתשובתי.

ועוד "כי טובים דודיך מיין", הכוונה דאימא היא המתקנת ומקשטת תמיד לז"ן כי הם בניה, והיא מתלבשת בהם ומגדלת אותם ועושה להם כל צרכיהם, וז"ן נקראים דודים כידוע, וזהו שאומר כי טובים דודיך דהיינו ז"ן שהם דודים, הטבתם תלויה ביין היורד ממך להם ומשמחם, וזהו "כי טובים דודיך" שהם ז"ן, מיין שהוא שפע היורד ממך להם, ואם אתה מעכב תשובתנו מלקבלה, בזה יבא חסרון לז"ן דזה תלוי בזה, לכן רצנו וקבל תפלתנו ותשובתינו בלי עיכוב, בשביל שלא יבא חסרון לז"ן, ואפשר דלזה כיון דוד המלך ע"ה שאמר "אם עוונות תשמר יה אדני" (תהלים ק"ל), דשם אדני היא המלכות, וא"א היא האב והאם של המלכות, שהיא בתם והם המתקנים אותה, ואם ידקדקו א"א בתשובה כל כך ויעכבו אותה, בזה בא חסרון גדול למלכות, דכל עוד שלא נתקבלה התשובה, אין המלכות מתייחדת עם ז"א, וזהו אם עוונות תשמר יה, דהיינו דוד המלך ע"ה אומר לא"א, "אם עוונות תשמר יה", שתדקדקו בתשובה ותעשו לה עיכוב, ע"י זה בא הפסד לבתכם היקרה הנעימה שהיא המלכות, וזהו "אדני מי יעמד", דהיינו אדני שהיא המלכות, מי תוכל לעמוד אם יהיה עיכוב בתשובה? לכן אל יהיה דקדוק בתשובה כל כך, כדי שתהיה עמידה וקיום למלכות.

שיר השירים - פרק א

עם פירוש "מעגלי צדק"

להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

ולעולם אינו מסכים עם אימא בקבלת תשובת האדם ח"ו, אין הדבר כן, דבתשובת האדם גם אבא שמח שמחה גדולה ומסייע בקבלת תשובתו וע"ז אמר שלמה המלך ע"ה בפירוש, "בן חכם ישמח אב, ובן כסיל תוגת אמר" (משלי י'), דהכתוב הזה צריך הבנה, דמאי שנא בבן חכם נקט שמחת אב ולא שמחת אם, ובבן כסיל נקט תוגת אם ולא תוגת אב, דהוה ליה לערבינהו וליתנינהו כחדא, בן חכם ישמח אביו ואמו, ובן כסיל תוגת אמו ואביו, אלא כוונת שלמה המלך ע"ה היא על אר"א עילאין, ואומר דאע"ג דאבא לא הסכים בבריאת האדם, מחמת שיהיה חוטא ופוגם בעולמות העליונים, מ"מ אם יעשה תשובה ויהיה חכם, שמח בו גם אבא, וזהו בן חכם ישמח אב, דהיינו גם אבא ישמח בו שלא הסכים בבריאתו, ומכל שכן אימא, שעל ידה היה עיקר בריאתו, אבל בן כסיל שהוא חוטא, התוגה לאמו דווקא שהיא אימא שעל ידה נברא, אבל אבא אין לו תוגה בחטאו, שהרי הוא לא הסכים בבריאתו ע"י החטאים שיהיה חוטא, נמצא אבא קרוב לשכר ורחוק מן ההפסד, ועכשיו בני ישראל אומרים לאימא, כמו שכתבנו בפסוק ישקני מנשיקות פיהו, שלא תדקדק כל כך בתשובתם, רק תכנס עמהם לפנים משורת הדין, אומרים עוד לה הרי אבא בעוזריה לקבלת התשובה, דגם הוא רוצה בתשובה, דאע"ג דלא הסכים בבריאת האדם מפני חטאו, מ"מ שמח הוא בתשובתו ומסייע בקבלתה, ומסכים עם אמא בקבלת התשובה, וזהו שאומר לאימא "לריח שמניך טובים", השמן הוא באבא כידוע, ודהיינו ריח שמן המעורב בך מאבא, הוא מסייע לך בקבלת התשובה, והנה לריח שמניך טובים ס"ת חכם, להודיע הודעה אחר הודעה, שעל אבא שהוא חכמה הוא מדבר,

"שמן תורק שמך", דהיינו התורה שהיא "שמן תורק", כולה שמותיך, וזהו "שמן", וכשם ששמן אין לו קץ ותכלית, כך התורה אין לה קץ ותכלית, ומזה הטעם נשמות הקדושות אוהבים אותך ומתדבקים בך, וזהו "על כן עלמות" אהבוך, עלמות הם הנשמות, ואומרת השכינה להקב"ה, כיון שעלמות שהם הנשמות "אהבוך", ועוסקים בתורה לשמה ומייחדים יחוד גמור יסוד אבא עם יסוד אמא כאמור, בשביל זה "משכני אחריך נרוצה", דהיינו בנה אותי ועשה אותי פרצוף מאחריך, ואחר כך "הביאני המלך חדריך", היינו פנים בפנים, "נגילה ובשמחה בך", היינו בשביל התורה שהיא כ"ב אותיות, נזכירה דודיך מיין, אפשר לרמוז דודיך על הגבורות כשהם מתמתקות, וזהו "נזכירה דודיך", דהיינו על ידי עסק התורה לשמה מתמתקות הגבורות, וזהו "נזכירה", לשון זכור שהוא דכורא שהוא מ"ה הממתק את הגבורות, "מיין", מצד התורה הנקראת יין בזה מתמתקים הגבורות, ומלת "יין" רומזת לד' שמות ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן, ולשלשה שמרת קס"א קמ"ג קנ"א, שבהם שבעים אותיות, וזה חבור אבא ואמא. "מישרים אהבוך", מישרים גימטריא פ"ר ש"ך, שע"י עסק התורה מתמתקים.

עוד כתב בזה בדף קצז

אח"כ אמר שלמה המלך ע"ה "לריח שמניך טובים שמן תורק שמך על כן עלמות אהבוך" אפשר לרמוז, דהנה כתבנו דאימא עילאה שהיא תשובה עלאה היא שגרמה בריאת האדם ואבא לא הסכים עמה, ובל יעלה על דעתך לחשוב ולומר דכמו שלא הסכים אבא בבריאת האדם כך אינו מסכים בתשובתו,

שיר השירים - פרק א
עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

נְרוּצָה הִבִּיאֲנִי הַמֶּלֶךְ חֲדָרָיו
נְגִילָה וְנִשְׁמָחָה בְּךָ נִזְכִּירָה
דָּדִיךָ מִיָּן מִיִּשְׁרָיִם
אַהֲבוּךָ: (ה) שְׁחוּרָה אָנִי וְנֶאֱוָה
בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם כְּאֶהְיֶה קָדָר
כִּירִיעוֹת שְׁלֹמֹה: (ו) אֶל תִּרְאוּנִי
שְׂאֲנִי שְׁחַרְחֲרֵת שֶׁשִׁזְפֹּתָנִי
הַשֶּׁמֶשׁ בְּנִי אֲמִי נִחְרוּ בִּי שְׁמִנִי
נִטְרָה אֶת הַכְּרָמִים כְּרָמִי שְׁלִי
לֹא נִטְרָתִי: (ז) הִגִּידָה לִּי
שְׂאֶהְבָּה נִפְשִׁי אֵיכָה תִרְעָה
אֵיכָה תִרְבִּיץ בַּצִּהָרִים שְׁלֹמֹה
אֶהְיָה כְּעֹטֶיָה עַל עֲדָרִי
חֲבֵרִיךָ: (ח) אִם לֹא תִדְעִי לָךְ
הִיפָּה בְּנָשִׁים צְאִי לָךְ בְּעֶקְבֵי
הַצֹּאן וִרְעִי אֶת גְּדִיתֶיךָ עַל
מִשְׁכָּנוֹת הָרָעִים: (ט) לִסְסָתִי

דהיינו אומרים ישראל לאימא, למה הנערות שהם לאה ורחל אהבוך, הוא בשביל אורות אבא המתערבים באורותיך, שאלמלא כן לא היו יוצאים, נמצא עיקר כחך תלוי בכח אבא, כי הוא הנותן לך כח לעשות חיל, אם כן גם עתה בקבלת התשובה הרי כח אבא מעורב בכחך, וקבל תשובתנו מיד ואל תדקדק עמנו כל כך, דכשם שאבא הוא חסד מלא חסדים, גם אתה תתנהג עמנו במדת החסד ובמדת הרחמים.

שאומרים לה בני ישראל דלגבי קבלת התשובה אין אבא נפרד ממנה, כמו שאינו נפרד ממנה בכל מידי דמיטב, וזהו שנאמר שמן תורק שמך, דהיינו שמן שהוא אבא, לעולם מעורב ומשותף בשמך, שהרי שם אה"ה שהוא שמך אבא משותף בו, דשם אה"ה הוא אותיות ה"א י"ה, לומר אימא שהיא ה"א, היא ואבא כחדא שריין ולא מתפרשין, וכן נמי שם שבת הוא חשבון ד' שמות דעסמ"ב שבאבא וג' שמות אה"ה מלאין דבאימא, ועוד י"ה שהוא חבור א"ה הכל גימטריא שבת, הרי מלת שבת מחוברים בה א"ה חבור גמור, ושבת נרמז במלת תורק, דתורק עם הכולל גימטריא השבת, וכן נמי עת רצון מחוברים בהם א"ה, דמלת ע"ת גימטריא עשר הוי"ה שהם מצד אבא ועשר אהיה שהם מצד אימא, ורצון גימטריא קפ"ד מצד אבא וקס"א מצד אימא, וכן נמי תשובה אותיות שבת שבה דומיא מה שכתבנו בשבת, שהוא חיבור שמות א"ה כאמור, ויתרים במלת תשובה אותיות ו ה, לרמוז על יחוד ז"ן דמתיחדים ע"י התשובה. ומה שאמר "על כן עלמות אהבוך", אפשר לרמוז עלמות הן לאה ורחל, וכתב רבנו זל"ה, דעיקר יציאת לאה ורחל אחורי ז"א הוא ע"י אורות אבא הנכנסים באימא, ואימא נכנסת בז"א עם אורות אבא, וע"י אורות אבא שבתוך אורות אימא שבתוך ז"א יוצאות לאה ורחל מאחורי ז"א, וכשמסתלקים ח"ו אורות אבא מאורות אימא ונשארים כי אם אורות אימא לבד בתוך ז"א, אז נחשכו מקום יציאת לאה ורחל באחורי ז"א, ויוצאים במקומם שאת וספחת ובהרת, נמצא עיקר יציאות לאה ורחל אחורי ז"א, הם אורות אבא שבתוך אורות אימא שנכנסים בז"א, וזהו "על כן עלמות אהבוך", עלמות הן הנערות שהם לאה ורחל אהבוך,

שיר השירים - פרק א
עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

זָהָב נֶעֱשֶׂה לָךְ עִם נִקְדוֹת
הַכֶּסֶף: ⁴(יב) עַד שְׁהַמֶּלֶךְ

לבעל תשובה, "נאוו לחיך בתורים", לחיך בתורים, שם נרמזה התשובה כמו שכתבנו, ואומר לו הקב"ה, תדע אימתי נאוו לתשובה, בזמן שאתה עוסק בב' תורות, תורה שבכתב ותורה שבע"פ, וזהו "נאוו לחיך בתורים", וכשאתה מוסיף לעסוק ברזי תורה, בזה נעשה לך נשיאות ראש והגבהת המעלה דומיא דצואר וזהו "צוארך בחרוזים", "בחרוזים" הם רזי התורה, כמו שכתבנו.

⁴ מעגלי צדק דף תי

אפשר לרמוז על פי מה שכתב רבינו זלה"ה, דמיום שחרב בית המקדש אין אבא מזדווג עם אימא בזווג דנקודות, דהיינו חכמה דאבא, רק בזווג דאותיות דהיינו בינה דאבא, וזהו שאמרו רז"ל (תענית דף ה' ע"א), נשבע הקב"ה שלא יכנס בירושלים של מעלה עד שיכנס בירושלים של מטה, והנה זווג אבא ואמא עיקרו הוא לצורך ז'ן, וזה הוא שאמר הקב"ה לשכינת עזו,

"תורי זהב", מלת תורי גימטריא ד' אה"ה שיש באימא, שנים מלאים קס"א ואחד מלא קמ"ג ואחד מלא קנ"א, וארבעתן גימטריא תנ"ה, ואומר לה דכשתהיה הגאולה בעזרת ה' ובישועתו במהרה בימינו, אז יהיה זווג אבא ואמא בשלימות, שיאירו ד' שמות אהיה מלאים, שהם גימטריא "תורי" כאמור, ואבא מזדווג עמה בזווג הנקודות, וזהו

"עם נקודות" כמשמעו,

"הכסף" דהיינו שיהיה הכל חסדים, וכיון שעיקר הכל הוא לצורך המלכות, שהיא צריכה תקון גדול, משום הכי קרא זווג זה על שמה, יהי רצון שיקרב זה הדבר בקרוב, ויקויים מקרא שכתוב ישמחו השמים ותגל

בְּרַכְבִּי פְרָעָה דְּמִיתִיךְ
רְעִיתִי: (י) נָאוּ לְחִיךְ בַּתִּירִים
צְוֹאֲרֶךְ בַּחְרוּזִים: ³(יא) תוֹרִי

³ מעגלי צדק דף רט

אפשר לרמוז, דשכינת עוזנו יש לה עילוי גדול על ידי עסק התורה, ובפרט בהתחברות שתי תורות, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, ובפרט בידיעת סודותיהם, דאין היחוד נעשה שלם רק על ידי הסוד, דהסוד הוא ידיעת השם, ובלי ידיעת השם כראוי אין היחוד נעשה כראוי, ועל זה אמר הכתוב "כי בי חשק ואפלטוהו אשגבהו כי ידע שמי" (תהלים צ"א), הרי העיקר היא ידיעת השם באמיתות, דבזה נשגב האדם ומתעלה, וזהו "אשגבהו כי ידע שמי", וכן נמי אמר שלמה המלך ע"ה "מגדל עז שם ה' בו ירוץ צדיק ונשגב" (משלי י"ח), דהיינו שם ה' וידיעתו מגדל עוז הוא, והצדיק היודעו ומכירו, בו ירוץ ונשגב, דהעילוי שיש לאדם הוא מצד ידיעת השם באמיתות, ואומר הקב"ה לשכינת עזו

"נאוו לחיך בתורים", הם ב' תורות, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, דהיינו כשישראל עוסקים בב' תורות,

"צוארך בחרוזים", "בחרוזים" בחסרון וא"ו גימטריא "רזין", הם סודות התורה, שאומר הקב"ה לשכינה, דאימתי תהיה לך הרמה ונשיאות ראש הרבה, הוא בשעה שיתעסקו ישראל ברזי התורה, ומשום שהנשיאות והגובה מתכנים על הצואר, משום הכי תלה הסודות שמהם באה ההרמה והנשיאות בצואר, אי נמי

"לחיך בתורים" גימ' "היא התשובה" עם ב' כוללים, דהנה התשובה המעולה היא כשהיה עמה עסק התורה, ובפרט לימוד דרך האמת שהם רזי התורה וזהו שאומר הקב"ה

שיר השירים - פרק ב
עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

אומרת לבני ישראל, שיתחזקו ויתאמצו ויעשו תשובה שלימה ומעולה כראוי, עד שיתדבקו בסמ"ך העליונה שכלולים בה אבא ואמא, דבזה יתייחדו ויזדווגו אבא ואמא עילאין, וכשיזדווגו אבא ואמא עילאין, בזה יהיה זווג שלם לשכינת עוזנו עם ז"א, דזה תלוי בזה כידוע, וזהו שנאמר

"סמכוני באשיות", דהיינו אומרת שכינת עוזנו לבני ישראל, עשו לי סמוכות ע"י שתעשו תשובה שמגעת עד סמ"ך שבאימא עילאה, והסמ"ך הזאת כלול בה אבא ואמא, וזהו "באשיות", משמעות איש ואשה שהם אבא ואמא, דהיינו דהסמ"ך הזאת הרמוזה במלת "סמכוני", יש בה כללות איש ואשה שהם אבא ואמא, וזהו "באשיות", איש ואשה, "רפדוני בתפוחים", מלת תפוחים גימטריא "ביסודותיהם" עם הכולל, דהיינו התחברות וזווג אבא ואמא יסודותיהם, דזו היא השלימות כראוי, משום

"כי חולת אהבה אני" להתדבק ולהזדווג עמו, וזווגי עמו תלוי באבא ואמא עילאין, וכל זה תלוי בידכם אתם בני ישראל, אם תתחזקו ותתאמצו ותעשו תשובה שמגעת עד סמ"ך העליונה כאמור, אז בזה יזדווגו אבא ואמא, ומהם תבא לי סמיכה גם אני להזדווג עם דודי שהוא ז"א, לכן חזקו ואמצו וסמכוני כאמור.

והנה כבר במקום אחר בס"ד פירשנו בפסוק הזה ד"סמכוני באשיות", הם שתי תורות, תורה שבכתב ותורה שבעל פה, ו"אשיות" מלשון אש, והתורה נקראת אש, כמו שנאמר "מימינו אש דת למו" (דברים ל"ג), ו"תפוחים" הם מצות ומעשים טובים, שיש להם ריח טוב כתפוחים, ואומרת שכינת עוזנו לבני ישראל, חזקו ואמצו ועסקו בב' תורות לשמן, לפי שב' תורות הם כנגד זכור ושמור, ולכן עסקו בהם, ועוד

במסבּו נרְדִי נְתַן רִיחוֹ: (יג)
צְרוּר הַמֶּר דּוּדִי לִי בֵּין שְׂדֵי
יָלִין: (יד) אֲשַׁפֵּל הַכֶּפֶר דּוּדִי לִי
בְּכַרְמִי עֵין גָּדִי: (טו) הִנֵּךְ יָפָה
רַעֲיָתִי הִנֵּךְ יָפָה עֵינֶיךָ
יוֹנִים: (טז) הִנֵּךְ יָפָה דּוּדִי אֶף
נָעִים אֶף עֲרִשְׁנוּ רַעֲנָנָה: (יז)
קָרוֹת בְּתֵינוּ אֲרָזִים רַהֲיִטְנוּ
בְּרוֹתִים:

פרק ב

(א) אֲנִי חִבֵּצְלַת הַשָּׁרוֹן שׁוֹשַׁנַּת
הָעֲמָקִים: (ב) כְּשׁוֹשַׁנָּה בֵּין
הַחוּחִים כֵּן רַעֲיָתִי בֵּין
הַבָּנוֹת: (ג) כְּתַפּוּחַ בַּעֲצֵי הַיַּעַר
כֵּן דּוּדִי בֵּין הַבָּנִים בָּצְלוֹ
חֲמִידָתִי וַיִּשְׁבְּתִי וּפְרִיו מֵתוֹק
לֶחֶפִי: (ד) הִבִּיאֲנִי אֶל בֵּית הָיִין
וְדָגְלוּ עָלַי אֲהָבָה: (ה) סִמְכוֹנִי
בְּאֲשִׁישׁוֹת רִפְדוֹנִי בְּתַפּוּחִים כִּי
חוֹלַת אֲהָבָה אָנִי⁵: (ו) שְׁמָאלוֹ

הארץ ויאמרו בגוים ה' מלך (תהלים צ"ו),
אכ"ר.

⁵⁵⁵ מעגלי צדק דף רעג

אפשר לרמוז בזה על פי מה שכתבנו בסמוך
על סמ"ך העליונה, שהיא באימא עילאה
שכלולים בה אבא ואמא, ושכינת עוזנו

שיר השירים - פרק ב

עם פירוש "מעגלי צדק"

להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

תַּחַת לְרֹאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ
תַּחֲבִקֵנִי: (ז) הִשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם
בְּנוֹת יְרוּשָׁלַם בְּצִבְאוֹת אוֹ
בְּאֵילוֹת הַשָּׂדֶה אֲסִי תַעֲרִי וְאֲסִי
תַעֲוִרְרִי אֶת הָאֶהָבָה עַד
שֶׁתִּחַפֵּץ: (ח) קוֹל דּוֹדִי הִנֵּה זֶה
בֹּא מְדַלֵּג עַל הַהָרִים מְקַפֵּץ עַל
הַגְּבָעוֹת: ⁶(ט) דּוֹמָה דּוֹדִי לְצִבִּי

"כי חולת אהבה אני", חולת גימטריא מדת, דהיינו אני חולה מצד הדינים שבי, עד שיבוא לי אורות כמנין מד"ת מיסוד אבא, ואז יתמתקו הדינים שבי, וזהו מלת חולת, דהיינו חולת אני לחשבון חולת כאמור, וזה תלוי בידכם, שתלמדו תורה לשם ה' כאמור, והנה גם מלת "תפוח" רמוז בה חשבון מדת על זה הדרך, דהיינו מלת תפוח במילוי ת"ו פ"א ו"ו ח"ת עם ד' אותיות תפוח, גימטריא מדת במילוי מ"ם דל"ת ת"ו עם הכולל, וזהו "רפדוני בתפוחים", הכוונה על חשבון הה"ן העולה מד"ת כאמור.

⁶ מעגלי צדק דף שן

אפשר לרמוז דמלת קול במילוי קו"ף ו"ו למ"ד, המילוי גימטריא קול, לרמוז דקול התחתון מעורר קול העליון, דעל ידי קול תורה וקול תפילה, מתעורר קול העליון ונבנים העולמות העליונים ונתקנים, דבאתערותא דלתתא אתערותא דלעילא, והנה ב' פעמים קול גימטריא ערב, על שם כי "קולך ערב" (שיר השירים ב'), והכוונה דכשיהיה קול התחתון של האדם ביראה ואהבה וקדושה וטהרה, אז ראוי להתחבר ולהתקשר עמו קול העליון, וכשיתחברו

"רפדוני בתפוחים", הם המצות ומעשים טובים, "כי חולת אהבה אני" על פרידתי מדודי, וע"י התורה והמצות יבא לי עזר וסיוע להתייחד עמו.

עוד אפשר לרמוז על פי מה שכתב רבינו זלה"ה על הלומד תורה לשמה, (טעמי המצוות פרשת ואתחנן, ספר פרי עץ חיים - שער הנהגת הלימוד פרק א) דפירוש לשמה היינו לשם ה', דהיינו יכוין להמשיך מיסוד אבא ששם שורש התורה הארות אל אות ה' שהיא בלאה להמתיק דיניה, וכיצד יכוין, יכוין להמשיך ה"י דמילוי יוד"ן בחכמת לאה, וה"א במילוי אלפ"ן בבינתה, וה"ה דמילוי הה"ן בדעתה, ושלשה הה"ן אלו עם ה' של השורש גימטריא לאה, עוד יכוין להמשיך ה' בצורת ד"י בחסדה, ובצורת ג' ווי"ן בגבורתה, ובצורת ד"ו בתפארתה, וג' הה"ן אלו עם ה' של השורש גימטריא מ"ז, שהוא חשבון הוי"ה אה"ה, ועם ל"ו הראשון הוי פ"ג, אח"כ יכוין להמשיך ה"י פ' ה"י בנצחה, ה"א פ' ה"א בהודה, ה"ה פעמים ה"ה ביסודה, ומספר זה עם מספר פ"ג האמור עולה מדת, והיא לאה הנקראת מדת, שלוקחת אורות כמנין מד"ת מיסוד אבא כאמור, וזהו לשמה, לשם ה' שהיא לאה, וזהו שנאמר

"סמכוני באשישות", לאה היא שאומרת כך לבני ישראל, דהיינו עשו לי סמיכות ע"י שתעסקו בתורה למתק הדינים שלי, שאינם מתמתקים אלא על ידי עסק התורה, וזהו סמכוני באשישות, הם ב' תורות כמו שכתבנו, אך

"רפדוני בתפוחים", היינו שתכוונו בתורה לשמה לשם ה', דהיינו החשבונות שכתבנו בה"א שעולים לחשבון מדת, שהם האורות היוצאים לי מיסוד אבא למתק דינים שלי, וזהו

שיר השירים - פרק ב
עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

הַנְּצָנִים נִרְאוּ בְּאַרְץ עֵת הַזְמִיר

מתחת יד החיצונים, ואין הדינים מתגברים עליה, והנה

"רעיתי יפתי" עם האותיות והכולל גימטריא "תשובה" במילוי כזה, ת"ו ש"ן ו"ו ב"ת ה"ה, ועכשיו משתבחת הנשמה ומתפארת, מאחר שהאדם עשה תשובה, והוציאה הקב"ה מבין החיצונים וביטל מעליה הדינים הקשים, וזהו שאומרת

"ענה דודי ואמר לי קומי לך רעיתי", דהיינו כשעשיתי תשובה הרמוזה "ברעיתי יפתי" כאמור, אמר לי דודי

"קומי לך רעיתי יפתי" מבין החיצונים שהתגברו עליך, ואמר "רעיתי יפתי", רעיתי כנגד עסק התורה, ויפתי כנגד קיום המצות, דהתשובה המעולה על הכל, היא המצורף אליה לימוד התורה לשמה עם קיום המצות, ועוד אומרת הנשמה אמר לי דודי

"כי הנה הסתיו עבר הגשם חלף הלך לו", "הסתיו" גימטריא "סטרא אחרא" עם הכולל, דהיינו עכשיו שעשית תשובה הרי ניצלת מסט"א, ולא נשאר לה שליטה עליך,

"הגשם חלף הלך לו", "גשם" עם הכולל גימטריא ד' אלה"ם שהם דינים, דהיינו גם הדינים נתבטלו מעליך, והטעם משום ד"הנצנים נראו בארץ", הנצנים הם הניצוצות שהעלה בעל תשובה ע"י תשובתו,

"נראו בארץ", הגיעו לארץ העליונה, וארץ זו נדרשת על מלכות ועל אימא, שהם תשובה תתאה ותשובה עילאה,

"עת הזמיר הגיע", לזמור הקליפות, "וקול התור" דהיינו קול התורה, דהיינו דע"י תשובה שלימה, תורת בעל תשובה נשמעת ומתקבלת למעלה ואינה נדחית ח"ו, וזהו "קול התור" נשמע בארצנו".

או לְעֶפֶר הָאֵילִים הִנֵּה זֶה
עוֹמֵד אַחֵר כְּתִלְנוּ מִשְׁגִּיחַ מֶן
הַחֲלָנוֹת מִצִּיץ מֶן הַחֲרָכִים: (י)
עָנָה דוֹדִי וְאָמַר לִי קוּמִי לָךְ
רְעִיתִי יָפְתִי וְלָכִי לָךְ: (יא)
כִּי הִנֵּה הַסְתָּו {הַסְתָּוִי} עָבַר
הַגֶּשֶׁם חָלַף הָלָךְ לוֹ: ⁷(יב)

שניהם אז הוי גימטריא ערב, וזהו "כי קולך ערב", דהיינו במה נעשה ערב וטוב ונעים, כיון שנתחבר עמו קול העליון, דאז הוי שניהם גימטריא ערב, וכשיזכה האדם למעלה זו, אז מתבטלים מעליו הדינים ומתרחקים ממנו החיצונים, דכיון שזכה שתשרה עליו קדושה העליונה, היא מגרשת מעליו כל שטן וכל פגע וכל נגע, וזהו שאמר קול דודי הנה זה בא, מלת קול המילוי שלה גימטריא קול, דעל ידי הקול שלי שהוא קדוש וטהור, מיד קול דודי הנה זה בא ושורה עלי, וכיון שזכיתי לכך, דודי מגרש מעלי כל הדינים וכל החיצונים שלא יגשו אלי, וזהו "מדלג על ההרים מקפץ על הגבעות", ההרים והגבעות הם הדינים והחיצונים, הקדושה מדלגת וקופצת עליהם ומגרשת אותם, בכוח קול התורה והתפילה שאני מוציא בקדושה וטהרה.

⁷ מעגלי צדק דף רחץ

אפשר לרמוז על התשובה, והנשמה היא שאומדת כך, דבזמן שהאדם הולך בדרך לא טוב, נשמתו כבושה תחת יד החיצונים, ומתגברים עליה ומתרבים עליה הדינים, וכשמתעורר האדם ועושה תשובה כראוי, אז יש לנשמתו הרמת ראש, ומוציאה הקב"ה

שיר השירים - פרק ב
עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

הִגִּיעַ וְקוֹל הַתּוֹר נִשְׁמָע
בְּאַרְצֵנוּ: (יג) הַתְּאֵנָה חֲנִטָּה
פָּגִיָּה וְהַגִּפְנִים סִמְדָּר נִתְּנוּ רִיחַ
קוֹמִי לְכִי {לָךְ} רַעֲיָתִי יַפְתִּי
וּלְכִי לָךְ: (יד) יוֹנְתִי בְּחֲגוֹי
הַסֶּלַע בְּסִתֵּר הַמְּדֻרָּגָה הָרְאִינִי
אֶת מְרֹאֲיוֹ הַשְּׁמִיעִינִי אֶת
קוֹלְךָ כִּי קוֹלְךָ עָרֵב וּמְרֹאֲיוֹ
נֶאֱמָר: ⁸(טו) אֶחָזוּ לָנוּ שׁוֹעֲלִים

⁸ מעגלי צדק דף קצט

גם זה אפשר לרמוז על התשובה, דהתשובה צריך האדם שיתעורר תחילה, ואח"כ הקב"ה מסייעו, דבאתערותא דלתתא איתערותא דלעילא, וכמו שנאמר שובו אלי ואשובה אליכם (מלאכי ג'), וע"ז אמרו רז"ל (שבת ק"ד ע"א) הבא ליטהר מסייעין אותו, דחובה על האדם להתחיל בטהרה ואח"כ מסייעין אותו, והנה האדם כשיש בידו חטא או עון הנה הוא נתון ביד הקליפות, וצריך להתחזק כדי לצאת מתחת רשותם לחזור ולהתדבק בקדושתו יתברך וזהו כוונת שובו אלי ואשובה אליכם, דהיינו כשסרתם מדרכי נכנסתם ברשות סטרא אחרא, נתרחקתם מעלי וגם אני נתרחקתי מעליכם, עכשיו שובו אלי ואשובה אליכם, דהיינו התרחקו מסט"א והתקרבו אלי ושובו, וגם אני ואשובה אליכם, שהקב"ה מתאוה ומצפה ומייחל אימתי ישוב לו האדם, כדי שיקרבהו הוא אצלו באהבה וברצון, שהרי הוא מכריז שובו אלי ואשובה אליכם, והתיקון המועיל לאדם יותר בתשובה, הוא שיהיה זהיר בכל יום להתפלל תפילה כראוי בציצית ותפילין,

דזו היא תשובה התדירית השייכא בכל יום, ותחילת התפילה מוכיח, שהרי תחילתה היא השיבנו אבינו לתורתך וקרבתנו מלכנו לעבודתך והחזירנו בתשובה שלימה לפניך, ומי הוא זה שלא יתר לבבו ותסמר שערות בשרו בשעה שאומר נוסח ברכה זו, שהרי זה נתקנה בפתח שער התפלה, להורות לתועים מן הדרך, הנה דרך ישרה נתונה לפניכם, שימו לבבכם לברכה זו וקיימו וקבלו לשוב בתשובה, והרי ימינו יתברך פשוטה מיד לקבל אתכם בתשובה מיד באהבה רבה, וזהו כוונת הפסוק "יונתי בחגוי הסלע", הקב"ה אומר לנשמה שיש בידה חטא או עון והיא נתונה בין הקליפות, וזהו "יונתי" דהיינו הנשמה, וקראה בכינוי משום שהיא חלק אלוה ממעל,

"בחגוי הסלע", דהיינו שהיא נתונה בנקיקי הסלעים מחמת העונות, והנה מלת בחגוי עם הכולל גימטריא "בחטא", דהיינו החטאים הבאים מיצה"ר הנקרא אבן, וזהו חגוי סלע, דהיינו חטאים הבאים מכח הסלע שהוא יצה"ר, וזה גרם לך שאת נתונה בנקיקי הסלעים בין הקליפות, שכולם נקראים סלעים, וכל עוד שאת נתונה בין הקליפות הרי את בסתר המדרגה, ופירוש סתר המדרגה דהיינו מסותרת ממדרגה העליונה שהיא מדרגת הקדושה, שהרי החטאים שבידה, על ידיהם מבדלת הקליפה הנשמה מן הקדושה, כמו שנאמר "כי אם עונותיכם היו מבדילים ביניכם לבין אלהיכם" (ישעיה נ"ט), וזהו "בסתר המדרגה", דהיינו מסותרת מן המדרגה העליונה של הקדושה ומובדלת ממנה, ועתה דעי וראי לך שרפואתך קרובה, שאם תקבלי עליך שתשובי בתשובה ותהיי זריזה בכל יום להתעטף בציצית ולהניח תפילין ולהתפלל כראוי, הנה כבר תקנתי וזימנתי לך קבלת

שיר השירים - פרק ג
עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

שׁוֹעֲלִים קָטָנִים מְחַבְּלִים מְצֹאֲתִיו: (ג) מְצֹאֲנֵי הַשְּׁמֶרִים
כְּרָמִים וּכְרָמֵינוּ סָמְדָר: (טז)
דּוֹדֵי לִי וְאֲנִי לוֹ הָרָעָה
בְּשׁוֹשָׁנִים: (יז) עַד שְׁיִפּוֹחַ הַיּוֹם
וְנָסוּ הַצִּלְלִים סָב דְּמָה לְךָ דּוֹדִי
לְצָבִי אוֹ לְעֹפֶר הָאֵילִים עַל הָרִי
בְּתָר:

פרק ג

(א) עַל מִשְׁכָּבִי בַּלֵּילוֹת בִּקְשָׁתִי
אֶת שְׁאֵהָבָה נִפְשִׁי בִּקְשָׁתִי
וְלֹא מְצֹאֲתִיו: (ב) אֶקּוֹמָה נָא
וְאֶסּוּבָּהּ בְּעִיר בְּשׁוֹקִים
וּבְרַחֲבוֹת אֶבְקָשָׁה אֶת שְׁאֵהָבָה
נִפְשִׁי בִּקְשָׁתִי וְלֹא

⁹ מעגלי צדק דף תכח

אפשר לרמוז בזה הגבורות של מ"ם דמנצפ"ך
כמו שכתבנו בסמוך, והנה המלכות עיקר
בניינה מן הגבורות כנודע, ואח"כ מתמתקת,
והכל נרמז באותיות מנצפ"ך פתוחות
וסתומות, דהסתומות הם דין, והפתוחות הם
רומזים לחסדים, שהם פתוחות להשפיע כמו
שכתבנו בתחלת ההקדמה, אם כן כפי זה
מ"ם סתומה ומ"ם פתוחה רומזים על
המלכות, על בניינה בגבורות ועל מיתוקה,
מ"ם סתומה רומזת על בניינה מהגבורות,
ומ"ם פתוחה רומזת על מיתוקה מהחסדים,
ויש לרמוז זה בשם מרים, דמרים היא כנגד
המלכות, ויש בה מ"ם פתוחה בתחלתה ומ"ם
סתומה בסופה, והם ב' ממ"ן דמנצפ"ך, אחת

תשובה פתח שער התפילה. שהרי ברכת
השיבנו כאמור, וזהו "הראיני את מראיך",
דהיינו שיהיה המראה שלך שלם בכל בקר
בעטיפת ציצית ועטרת תפילין, "השמעיני
את קולך", הוא קול תפילה, והנה מלת
מראיך ר"ת כנפי מצוה אות יד ראש, הרי
ציצית ותפילין רמוזים במלת מראיך, לרמוז
כי המראה הזה הוא שתהיה שלימה במראה
ציצית ותפילין, ואומר לה הקב"ה אני רוצה
ומתאוה ומצפה לזה, וזהו "כי קולך ערב",
בתפילה, "ומראיך נאוה" בציצית ותפילין,
ואני מצפה אימתי יתקיים הדבר הזה ע"י
תשובה, ואין קשה עליך רק התחלת הדבר
ואני אגמור אותו, דהבא ליטהר אני מסייע
אותו ומחזיק בידו.

שיר השירים - פרק ג

עם פירוש "מעגלי צדק"

להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

פתוחה ואחת סתומה, ונרמז זה בשם מרים, המיתוק של הסתומה, דאותיות ר"י שבמרים גימטריא עשרה אהיה, לרמז דאימא משפעת במ"ם הסתומה החסדים וממתקת אותה, ומרים נמי גימטריא פ"ר, לרמז על פ"ר דינים, ואות יו"ד הוא המיתוק שלהם מאימא כאמור, ואפשר לרמז על דרך זה מה שאמר הכתוב ויבאו מרתה ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם, על כן קרא שמה מרה (שמות ט"ו), דיש להתבונן כיון דעיקר שמה מרה, כמו שאמר על כן קרא שמה מרה, אמאי קאמר בתחלה ויבאו מרתה בתוספת תי"ו, ואפשר לומר דזה מיירי על גבורות מנצפ"ך, דכל זמן שהאדם מתעסק כי אם בפשטי התורה, עדיין הגבורות והדינים מתגברין עליו, וסוגרין הדלת בפניו לבל יכנס לחצר בית המלך הפנימית, לדעת רזי התורה וסודותיה כדי לדעת טעמי המצות על אמיתתם ולהכיר אלהותו יתברך כדי לעובדו בשלימות, כמו שאמר דוד המלך ע"ה דע את אלהי אביך ועבדהו (דברי הימים א' פרק כ"ח), ומחמת תוקף הגבורות והדינים, נמנע האדם מלהתעסק בסודות התורה, ואינו מתעסק כי אם בפשטי התורה, וכשמתעסק כי אם בפשטי התורה נקראים מים המרים, וזהו שאמר ויבאו מרתה, בזה רמז המ"ם של מנצפ"ך שהיא גימטריא שש מאות, ובהצטרף עמה המ"ם פשוטה וג"כ כללות ה' אותיות מנצפ"ך, הוי גימטריא מרתה, ומרתה ג"כ עם הכולל גימטריא הפשט, הוא מר, דהיינו לא ידעו מתחילה כי אם הפשט, משום תגבורת דיני מנצפ"ך כנרמז בחשבון מרתה כאמור, וכיון שלא ידעו כי אם הפשט היה מר בעיניהם, וזהו "ולא יכלו לשתות מים ממרה כי מרים הם", משום דלא טעמו טעמי המצות על אמיתתם, ומיד "וילונו העם על משה לאמר מה נשתה", שאמרו לו הפשט מר

בעינינו ורצוננו לדעת רזי התורה, אז "ויצעק אל ה' ויורהו ה' עץ", והכוונה דגבורות מנצפ"ך שורשם משם אלהים, דחמשה הם, כנגד ה' אותיות אלהים, ומיתוק אלהים הוא על ידי שם הוי"ה ב"ה, כשיתחבר שם הוי"ה ב"ה עם שם אלהים דא הוא שמא שלים, וזה הוא מיתוק הגבורות, וזהו ויורהו ה' עץ, עץ הוא שם הוי"ה בהכאה, ועץ זה נמי הוא הסוד שהורה לישראל, דעץ גימטריא ב' פעמים יסוד, דהיינו יסוד אבא בתוך יסוד אימא, שמיסוד אבא נתגלית התורה וסודותיה, אי נמי יסוד אבא בתוך יסוד ז"א, דיסוד אימא כיון שהוא קצר אינו מגיע עד סוף יסוד ז"א, אמנם יסוד אבא כיון שהוא ארוך מגיע עד סוף יסוד ז"א, וזהו עץ גילוי רזי התורה, דהיסוד איקרי רז"א, ועוד עיקר אותיות יסוד הם סוד, ועוד יסוד אותיות סודי, דהיינו סודי התורה, וזהו ויורהו ה' עץ, הם סודות התורה, וישלך אל המים, הם הפשטים שהיו בידם תחילה, ואז וימתקו המים, שטעמו טעמי תורה ומצותיה על אמיתתם, ו"שם שם לו חק ומשפט", חק זה שבת, משפט זה דינים, דשבת ודינים במרה איפקוד, "ושם נסהו", שעשה להם הרמת נס בגלוי הסוד שגילה להם.

ועל דרך זה יש לרמז בתחלת התורה, שאמרה והארץ היתה תהו ובהו וחשך על פני תהום ורוח אלהים מרחפת על פני המים, והנה ארבעה דברים נאמרו כאן, תהו בהו חשך תהום, ויש להוסיף עוד החמישי בר"ת היתה תהו ובהו, שהוא ר"ת תהו, הרי חמשה דברים, כנגד חמשה אותיות מנצפ"ך, ואומר דכשגוברין חמשה גבורות על האדם, מסתתמין ממנו סודות התורה ונעלמים ממנו, וזהו וחשך על פני תהום, חשך אותיות שכת, שנשכחים ונעלמים ממנו סודות התורה, ונעשה לו מסך של חשך בינו לבין

שיר השירים - פרק ג
עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

הִנֵּה מִטָּתוֹ שְׁלֹשְׁלֹמָה שְׁשִׁים
גִּבּוֹרִים סָבִיב לָהּ מִגִּבּוֹרֵי
יִשְׂרָאֵל: (ח) כָּלֶם אֶחָזִי חָרֵב
מִלְמָדִי מִלְחָמָה אִישׁ חָרְבוֹ עַל
יָרְכּוּ מִפֶּחַד בַּלִּילוֹת: (ט)
אֶפְרַיִם עָשָׂה לוֹ הַמֶּלֶךְ שְׁלֹמָה
מַעֲצֵי הַלְבָּנוֹן: (י) עֲמוּדָיו עָשָׂה
כֶּסֶף רַפִּידָתוֹ זָהָב מְרַכְּבוֹ
אֲרָגְמָן תּוֹכוֹ רָצוֹף אֶהְבָּה

כתימרות עשן, היינו הגבורות, והנה המלכות נקראת תמר, ותמר רומז על גבורות המ"ם, כמו שכתבנו דמ"ם סתומה גימטריא שש מאות, ומ"ם פתוחה ארבעים, הרי תמר, ומאחר שעיקר בניינה הוא מן הגבורות, הרי היא כתימרות עשן, דהיינו כולה דינים, וזה דווקא בתחלת בניינה, אמנם אח"כ מאירים בה החסדים ומתמתקים דיניה, וזהו שאמר מקושרת מור ולבונה, זה רומז על החסדים עם הגבורות, מור מלשון מר, רומז על הגבורות שהם מרים, ולבונה רומז על החסדים שהם לבנים ומלובנים, ומאחר שנתחברו החסדים עם הגבורות ונתמתקו, המרירות שבגבורות נהפכה למור דרור מור עובר, ונקרא הכל מור ולבונה, והנה מקושרת מור ולבונה ר"ת גימטריא אלהים, לרמז שהגבורות ששורשם משם אלהים נתמתקו, ונעשה הכל מור ולבונה מכל אבקת רוכל, רוכל חסר וא"ו גימטריא נר, הם שלש יחודים שהם גימטריא נר כידוע, כולם מאירים במלכות, וחוזרת מתוקה מדבש ונופת צופים.

סודות התורה, וזה בא לו מצד תגבורת הגבורות והדינים, וזה גרם לו מצד מעשיו שלא תיקן מעשיו כראוי, משום הכי מתגברים עליו הגבורות והדינים, ועדיין לא זכה לרוח כי אם בנפש, משום דחמשה גבורות מנצפ"ך כנגד חמשה אותיות אלהים, וכשתמנה חמשה פעמים אלהים הם גימטריא נפש, וכל עוד שיש בו כי אם הנפש, חמשה גבורות מתגברים עליו, אמנם כשיתקן עצמו היטב אז זוכה לרוח, וגורם שיתחבר שם אלהים עם שם הוי"ה ויתמתקו הדינים, וזהו ורוח אלהים, רוח אלהים הוא שם הוי"ה, ונרמז במלת רוח הרוח הבא אל האדם ושם הוי"ה, דשניהם במקום אחד, דשם הוי"ה והרוח הם בעולם היצירה, וזהו רוח אלהים מרחפת על פני המים, ואז באותה שעה ויאמר אלהים יהי אור, והם חמשה חסדים, שהם חמשה אור הנאמרים, דאור הוא חסד, וחמשה חסדים ממתקים ה' גבורות, ואז מתגלגל לו רזי תורה, דאור גימטריא רז, והנה ר"ת ויאמר אלהים יהי אור ויהי אור עם הכולל גימטריא כ"ו, לרמז דנתחבר שם הוי"ה עם שם אלהים, ובזה מתמתקים הגבורות.

ונבוא אל הפסוק "מי זאת עולה מן המדבר", היא שכנית עוזנו שהיא המלכות, שתחילת בניינה על ידי הגבורות, והגבורות הם מנצפ"ך, וחמשה מוצאות הפה שהם כ"ב אותיות התורה מושרשים בהם, כמו שכתבנו בהקדמה למעלה, ובזוה"ק (בראשית דף י ע"א) פירש מן המדבר לשון דבור, כמו ומדברך נאווה (שיר השירים ד'), ואומר שהמלכות תחלת עלייתה ובניינה הוא מן חמשה מוצאות הפה עם אותיות מנצפ"ך שבהם מושרשים כמו שכתבנו, וזהו עולה מן המדבר, הוא הדבור שהם מוצאות הפה, בזו עולה תחלה ונבנית שהם הגבורות, וזהו

שיר השירים - פרק ג
עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

מִבְּנוֹת יְרוּשָׁלַם: (יא) צִאֲיָנָה
וְרִאֲיָנָה בְּנוֹת צִיּוֹן בְּמֶלֶךְ
שְׁלֹמֹה בַּעֲטָרָה שְׁעָטָרָה לוֹ אִמּוֹ
בְּיוֹם חֲתֻנָּתוֹ וּבְיוֹם שְׂמִיחָת
לְבו¹⁰:

10 מעגלי צדק דף שלב

"צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה,
בעטרה שעטרה לו אימו ביום חתונתו וביום
שמחת ליבר"

אפשר לרמוז דהזוכה לתשובה עילאה שהיא
אימא עילאה, גורם שאימא עילאה תתקן
ותקשט לזר"ן כתיקון וקישוט החתן והכלה
ביום כניסתם לחופה, ואע"ג שהיו בזעיר
ונוקביה מרוחקים זה מזה, על ידי תשובה
השלימה המגיעת עד אימא, אימא חוזרת על
זר"ן כאם על הבנים, ומקרבת אותם
ומייחדת אותם, ואפשר דלזה כיוונו רז"ל
(ראשית חכמה - אור גדול) שאמרו "גדולה
תשובה שמקרבת הרחוקים", הרחוקים הם
זר"ן, שע"י החטאים נפרדים זה מזה
ומתרחקים, וע"י התשובה חוזרים ומתקרבים
והיו לבשר אחד, והתקרבותם ע"י אימא
כאמור, ואתי שפיר דגדולה תשובה שאמר,
היא אימא עילאה שהיא תשובה עילאה,
ואמר גדולה תשובה, היא אימא עילאה
ממש, שמקרבת את הרחוקים, הם זר"ן שהיו
מרוחקים זה מזה, אימא. חוזרת עליהם כאם
על הבנים, ומתקנת אותם ומקשטת אותם
ומתייחדים, והגורמים דבר זה, ביציאתם מן
העולם הזה והולכים לאותו עולם, זוכים
מתענגים מנועם אימא היורד על זר"ן, דכשם
שהם גרמו להם נועם אימא על ידי
תשובתם, גם הם מתענגים מאותו נועם,
ועליהם נאמר "לחזות בנועם ה' ולבקר

בהיכלו" (תהלים כ"ז), ועל זה אמר שלמה
המלך ע"ה כאן,

"צאינה וראינה בנות ציון", בנות ציון הם
נשמות המצויינות בתשובה ומעשים טובים,
אומר להם צאינה, דהיינו בשעת יציאתם מן
העולם, אומרים להם צאינה וראינה בנות
ציון במלך שלמה, מלך שלמה קרי בין לזעיר
בין לנוקביה, כל אחד מהם נקרא המלך
שלמה, ומבשרים לנשמות בעלי תשובה
מעולה כראוי, ואומרים להם צאו וראו ותהנו
מנועם אימא הנשפע על זר"ן, וזהו

"בעטרה שעטרה לו אמר", כל אחד מהם
בעטרה שעטרה לו אמר, בין לזעיר בין
לנוקביה, ביום חתונתו וביום שמחת לבו,
דהיינו אתם גרמתם בחייכם על ידי
תשובתכם המעולה שעשיתם, חתונה
ושמחת לבב לזר"ן, ועיטרה להם אימא
בנועם שלה, גם אתם תהנו באותו נועם,
ויתקיים בכם מקרא שכתוב לחזות בנועם ה'
ולבקר בהיכלו.

עוד כתב בזה בדף תנח

"צאינה וראינה בנות ציון במלך שלמה
בעטרה שעטרה לו אמר ביום חתונתו וביום
שמחת לבו"

אפשר לרמוז דהמלכות נבנית תחלה על ידי
הגבורות, ואח"כ מתמתקת על ידי החסדים
שנותן להם ז"א בשעת הזווג, ובניינה וזווגה
הכל תלוי ביד בני ישראל כידוע, שע"י נר"ן
שבהם הם מעלים המ"ן למלכות, שע"י המ"ן
היא נתקנת ומזדווגת, ונקראים בני ישראל
המתקנים הנר"ן שלהם, ועל ידיהם נתקנה
המלכות ומזדווגת, בנות ציון, דהיינו שהם
מצויינים בתורה ותפלות ומעשים טובים,
ומלת ציון גימטריא ששה הוי"ת, שהם
שלשה הוי"ת גבורות המתמתקות בשלשה
הוי"ת חסדים, דזהו עיקר תיקון המלכות,

שיר השירים - פרק ג

עם פירוש "מעגלי צדק"

להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

אני היום ילדתיך, ואפשר לרמוז זה עוד במה שאמר דוד המלך ע"ה, נשקו בר פן יאנף ותאבדו דרך כי יבער כמעט אפו אשרי כל חוסי בו (תהלים ב'), הנה מלת בר היא בן, דתרגום בן הוא בר, ועוד נשקו בר ר"ת בן, ואומר דוד המלך קנ"ה לבני ישראל, השתדלו וחזקו ואמצו על מעשיכם הטובים, שתחברו החסדים עם הגבורות, ויהיו, בנים ממוזגים ומתוקים מדבש ונופת צופים, כדי שגם אתם תיקראו בנים למקום, ומשום הכי נרמז בן בר"ת נשקו בר כאמור, כלומר דע"י שאתם מנשקים הב"ן, דהיינו שתחברו הו"ת החסד עם הו"ת הגבורה כאמור, גם אתם תיקראו בנים, שהוא בן הרמוז בר"ת נשקו בר כאמור, ואומר שאם לא תעשו כן ותחברו החסד עם הגבורה, ונשארה הגבורה לבדה בלי מיתוק, אז הגבורה כועסת עליכם ותהיו נאבדים ח"ו מדרך חיים, וזהו פן יאנף ותאבדו דרך, ומלת דרך היא גימטריא שני הו"ת ושני אלהים, דחבור החסדים עם הגבורות הוא חבור הו"ה אלהים שהוא שמא שלים כידוע, וע"י חבורם זוכה אדם לדרך החיים הנצחיים, ובהעדר חבורם נאבדה דרך החיים, וזהו ותאבדו דרך, ואמר כי יבער כמעט אפו, דהיינו הגבורה כיון שנשארה בלי מיתוק מיד בוערת, ואשרי כל חוסי בו, דהיינו משתדל לחבר החסדים עם הגבורות כדי שיתמתקו, כל חוסי גימטריא זה חסדים, דכל הגורם להמשיך החסדים ולחברם עם הגבורות אשריו. וזהו שאמר שלמה המלך ע"ה "צאינה וראינה בנות ציון", וכתבנו דבנות ציון הם בני ישראל המצויינים במעשים טובים, שעל ידי כך גורמים יחוד וזווג למעלה, והנה מלת "צאינה" גימטריא נמי ציון, לומר שע"י שאתם מציינים עצמיכם כאמור, בזה אתם גורמים לעשות ציון למעלה, ודעו וראו שהקב"ה שהוא מלך

שיתמתקו הגבורות בחסדים, וחבור הו"ת החסד עם הגבורה גימטריא ב"ן, שהוא כמשמעו בן, דהגורם ע"י מעשיו הטובים לחבר החסדים עם הגבורות נקרא בן להקב"ה, ועל זה אמרה תורה בנים אתם לה' אלהיכם (דברים י"ד), דהיינו שעל ידי שאתם מחברים החסדים עם הגבורות ויהיו בנים כאמור, גם אתם נקראים בנים לה' אלהיכם, ואיתשר. דלזה רמז דוד המלך ע"ה שאמר אספירה אל חק ה' אמר אלי בני אתה אבי היום ילדתיך (תהלים ב'), לפי שדוד המלך ע"ה נתבונן בדבר הזה שנעשה מחדש בכל יום, שבכל יום נבנית המלכות מחדש כדי שתזדווג, וזה ע"י חיבור החסדים עם הגבורות, וזה תלוי ביד בני ישראל וחק קבוע מדי יום ביומו, וזה שאמר הכתוב "אספירה אל חק", מלת אספירה בה פ"ר שהם דיני מנצפ"ך, ועוד בה ס"ה שהוא גימטריא אדני, שדיא המלכות הנבנית תחלה על ידי הגבורות שהם פ"ר, וזהו ס"ה פ"ר, דהיינו המלכות שהיא ס"ה נבנית על ידי פ"ר דיני מנצפ"ך, ועוד אספירה לשון ספירה, רמז בזה דהמלכות קודם שתיבנה אין בה אלא ספירה, ואח"כ נבנית ונעשית בת עשר ספירות כידוע,

"אל חק" גימטריא זה החסדים, שבתחלה נבנית ע"י הגבורות ואח"כ מתמתקת בחסדים, וזהו "אספירה אל חק", אספירה הם הגבורות הקודמים לבניינה, ואח"כ "אל חק", הם החסדים כאמור, ודבר זה חק קבוע בכל יום ויום, ודוד המלך ע"ה אמר אני נזהר בדבר זה בכל יום חק ולא יעבור, ומשום הכי זכיתי עד שאמר לי ה' בני אתה, דמאחר שאני מחבר הו"ת החסד עם הגבורה והוי ב"ן, אמר לי הקב"ה גם אתה נקרא בן, ובכל יום ויום אני עושה דבר זה מחדש, וגם הקב"ה בכל יום קורא אותי בן מחדש, וזהו

שיר השירים - פרק ד
עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

פרק ד

(א) הִנֵּךְ יָפָה רַעֲיָתִי הִנֵּךְ יָפָה
עֵינֶיךָ יוֹנִים מִבַּעַד לְצִמְתֶּךָ
שְׁעָרֶךָ כְּעֶדֶר הָעֲזִים שְׁגִלְשׁוֹ
מִהָר גִּלְעָד: (ב) שְׁנִיךָ כְּעֶדֶר
הַקְּצוּבוֹת שְׁעָלוּ מִן הַרְחָצָה
שְׂכָלָם מִתְאַיְמוֹת וְשִׁכְלָה אֵין
בָּהֶם: (ג) כָּחוֹט הַשָּׁנִי שְׂפָתֶיךָ
וּמִדְּבָרֶיךָ נֶאֱוָה כְּפָלַח הָרְמוֹן
רִקְתֶּךָ מִבַּעַד לְצִמְתֶּךָ: (ד)

רחל, והנה בימים הללו שמראש השנה ועד עצרת נתקנת המלכות מצד הגבורות, ואינם נשלמים הגבורות להשתלם ולהתמתק עד יום שביעי של חג ע"י הערבה, ומזהיר שלמה המלך ע"ה לבני ישראל, שיתנהגו ביראה וקדושה יתירה מיום ר"ה עד ח' עצרת, כדי שתכנס המלכות על ידם לחופה ביום שמיני עצרת, וע"ז אמר שלמה המלך ע"ה "צאינה וראינה בנות ציון", הם בני ישראל יראי ה' וחושבי שמו שמתוקנים נר"ן שלהם, דמשום הכי נקראים בנות ציון, הביטו וראו בעטרה שהיא המלכות נוק' דז"א כאמור, שהתקינה אותה אמו לו, שהיא נמי אמה של המלכות, דאימא תקינת ברתא וקשיטית יתה, וזה התיקון נשלם ביום שביעי של חג, ע"י הערבה נשלמו הגבורות, וביום שמיני של עצרת נכנסים החסדים ונשלם הזווג, וזהו ביום חתונתו וביום שמחת לבו, ביום חתונתו זה יום שביעי של ערבה, וביום שמחת לבו זה שמיני עצרת זה שמחת התורה.

שהשלום שלו, אינו נקרא מלך שלם כמשמעות שלמה עד שתהיה שכינתו מתוקנת ומצויה עמו, דמלכא בלא מטרוניתא לאו מלכא הוא, וזהו שאמך במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו, דהיינו דאימתי המלך שלמה שהוא מלך שלם, בהיותו עם עטרה שעטרה לו אמו שהיא נוקבא דיליה, כמו שנאמר אשת חיל עטרת בעלה (משלי י"ב), והנה עטרה עם הכולל גימטריא פ"ר שהוא מנצפ"ך עם חמש אותיותיו, ופ"ר הוא נמי חשבון ורב חסד, נמצא עטרה רומזת לעיטרא דגבורות ועיטרא דחסדים, שעל ידם נבנית המלכות ונתקנה, ואמר שעטרה לו אמו, לפי שבנין המלכות ותקונה הוא מאימא, לפי שהיא אמה, ואימא מקשטא לברתא, וזהו שעטרה לו אמו, שאימא היא שעשתה ותקנה את העטרה הזאת שהיא המלכות, וזה התיקון שמתקנת אימא לברתא בין בחול בין בשבת, וזהו ביום חתונתו וביום שמחת לבו, יום חתונתו הוא בחול, וביום שמחת לבו הוא בשבת, דהזווג האמיתי הוא בשבת, ומשום הכי קרא אותו שמחת לבו, ומזהיר שלמה המלך ע"ה לבני ישראל, כיון שהדבר הזה תלוי בידכם, חזקו ואמצו ע"י יראה ואהבה וקדושה, כדי שעל ידיכם יתחברו החסדים עם הגבורות, כדי שיזדווג מלכא עם מטרוניתא, והנה צאינה וראינה ר"ת צ"ו שהוא גימטריא אל אדנ"י שהוא בעשיה, והכוונה דעיקר ההשתדלות והזריזות הוא להעלות תחילה הניצוצות מעולם העשיה ששם מדור הקליפות ותוקף הגבורות, וזהו צאינה, דהיינו השתדלו להעלות הניצוצות מן עולם העשיה, אי נמי אפשר לרמוז על שמיני עצרת, שידוע מה שכתב רבינו זלה"ה, דמיום ר"ה עד שמיני עצרת אין זווג לרחל רק ללאה עם יעקב או גם ישראל, וביום שמיני עצרת אז הוא זווג

שיר השירים - פרק ד
עם פירוש "מעגלי צדק"
 להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

קָנָה וְקִנְמוֹן עִם כָּל עֵצִי
 לְבוֹנָה¹¹ מִן וְאַהֲלוֹת עִם כָּל

¹¹ מעגלי צדק דף תמא

"נרד וכרכם קנה וקנמון עם כל עצי לבונה, מור ואהלות עם כל ראשי בשמים" הנה כבר כתבנו דמוצא החיך שהוא גי"כ הוא כנגד הנ"ן דמנצפ"ך, והוא כנגד שני שמות דאה"ה אחד דהה"ן ואחד דיוד"ן, ושניהם בחשבון קס"א, דגם אה"ה דהה"ן עם עשר אותיותיו גימטריא קס"א, וגי"כ ק עם ח"ך שהוא החיך גימטריא קס"א, והנה מלת כרכם גימטריא פ"ר שהוא מנצפ"ך, עוד מלת נרד עם האותיות והכולל גימטריא גרון, כי הקול מן הגרון יוצא לחיך, עוד כרכם עם הכולל גימטריא גרון ח"ך, לרמוז דהבל הקול מן הגרון יוצא לחיך, עוד קנה וקנמון ר"ת ק"ו גימטריא נר"ן, שבו מוצא החיך כמו שכתבנו, עוד ב' פעמים נאמרו בכתוב זה עם כל, ועם כל עם הכולל גימטריא קס"א, כנגד ב' קס"א שיש במוצא זה כמו שכתבנו, אחד קס"א דיוד"ן ואחד קנ"א דהה"ן עם עשר אותיות שהוא גימטריא קס"א, ורמז שלמה המלך ע"ה כל מנצפ"ך בפסוק זה, כמו שכתבנו דמלת כרכם גימטריא מנצפ"ך, וקראם בשם דברים המורים על החסדים והרחמים, נרד וכרכם קנה וקנמון וכו', לומר דאע"ג דמנצפ"ך הם גבורות קשות שהם דיני אלהים, הני מילי בעודם לבדם, אבל בהצטרפות עמהם ההוי"ת חוזר הכל חסד ורחמים, דבהצטרפות שם הוי"ה עם אלהים הוי גימטריא יב"ק, ומלת יב"ק ר"ת יחוד ברכה קדושה, דעל ידי חבור שם הוי"ה עם אלהים בזה נעשה יחוד בשלימות, ושורה ברכה וקדושה ונעשה הכל חסד ורחמים, והנה וכרכם קנה וקנמון ר"ת גימטריא יב"ק שהוא חשבון הוי"ה אלהים, בזה רמז שלמה

כְּמִגְדָּל דָּוִיד צִוְּאֶרְךָ בְּנוֹי
 לְתַלְפִּיּוֹת אֶלֶף הַמָּגֵן תִּלְוִי עָלָיו
 כָּל שְׁלֹטֵי הַגְּבוּרִים: (ה) שְׁנֵי
 שְׂדֵיךָ כֶּשֶׁנִּי עֶפְרַיִם תְּאוֹמִי
 צְבִיָּה הָרוּעִים בְּשׁוֹשְׁנִים: (ו) עַד
 שְׁיִפּוֹחַ הַיּוֹם וְנָסוּ הַצִּלְלִים
 אֶלְךָ לִי אֶל הַר הַמּוֹר וְאֶל
 גְּבַעַת הַלְּבוֹנָה: (ז) כָּלְךָ יָפָה
 רַעֲיָתִי וּמוֹם אֵין בָּךְ: (ח) אֲתִי
 מִלְּבָנוֹן כָּלָה אֲתִי מִלְּבָנוֹן
 תְּבוֹאִי תְּשׁוּרִי מֵרֹאשׁ אֲמָנָה
 מֵרֹאשׁ שְׁנִיר וְחֶרְמוֹן מִמַּעֲנוֹת
 אֲרִיּוֹת מֵהַרְרֵי נְמָרִים: (ט)
 לִבְבֹּתֵנִי אֲחָתִי כָלָה לִבְבֹּתֵנִי
 בָּאֶחָד מֵעֵינֶיךָ בָּאֶחָד עֵינְךָ
 מִצִּוְרָנֶיךָ: (י) מָה יָפוּ דִדֶּיךָ
 אֲחָתִי כָלָה מָה טָבוּ דִדֶּיךָ מֵיִן
 וְרִיחַ שְׁמָנֶיךָ מִכָּל בְּשָׂמִים: (יא)
 נָפֶת תִּטְפְּנָה שְׁפָתוֹתֶיךָ כָלָה
 דָּבֶשׁ וְחֶלֶב תַּחַת לְשׁוֹנְךָ וְרִיחַ
 שְׁלֹמֹתֶיךָ כָּרִיחַ לְבָנוֹן: (יב) גֹּן
 נָעוּל אֲחָתִי כָלָה גֹל נָעוּל מַעֲיָן
 חֲתוּם: (יג) שְׁלַחֲךָ פְּרִידִס
 רְמוֹנִים עִם פְּרִי מִגְדִּים כְּפָרִים
 עִם נְרָדִים: (יד) נֶרְדְּךָ וְכֶרְכֶּם

שיר השירים - פרק ד

עם פירוש "מעגלי צדק"

להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

המלך ע"ה לומר לך, דע לך למה קריתי לגבורות מנצפ"ך דברים של חסד ורחמים, הוא אחר התמתקותם בהו"ה, שאז נעשה הכל חסד ורחמים, והנה באות ב'ו' במילוי יש לרמוז הו"ה אלהים דנ"ן גימטריא ק"ו, והנ"ן הארוכה יש בה ו' נוספת, ועם ק"ו גימטריא יב"ק, והנה מנצפ"ך כשתחלקהו לחמשה חלקים שוים יהיה בו חמשה נ"ו, ויב"ק כשתחלקהו לשנים יהיה בו ב' נ"ו, נמצא ב' מנצפ"ך יש בהם עשרה נ"ו, וחמש יב"ק יש בהם עשרה נ"ו, ואפשר דרמז שלמה המלך ע"ה כל עשרה נ"ו דחמשה יב"ק בפסוק הזה, נרד וכרכם הרי שנים, קנה וקנמון שנים, עצי לבונה שנים, מור ואהלות שנים, ראשי בשמים שנים, הרי עשרה נ"ו שהם חמשה יב"ק הממותקים, ורמז נ"ו בתחלת הפסוק, נרד וכרכם ר"ת נ"ו, לרמוז דעל נ"ו הממותקים הוא מדבר, ואומר דשני מנצפ"ך שהם עשרה נ"ו שהם דינים, ממתקים אותם עשרה נ"ו דחמשה יב"ק, ואפשר לרמוז זה במה שאמר הפסוק עשרה עשרה הכף בשקל הקדש (במדבר ו'), דהיינו עשרה נ"ו דחמשה יב"ק ממתקים לעשרה נ"ו דב' מנצפ"ך.

ואפשר לרמוז חמשה נ"ו דמנצפ"ך במה שאמר דוד המלך ע"ה עד אנה ה' תשכחני נצח (תהלים י"ג), דמלת אנה גימטריא נ"ו, וארבעה פעמים אנה נאמרו במזמור הזה, והם עד אנה ה' תשכחני נצח, עד אנה תסתיר את פניך ממני, עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם, עד אנה ירום אויבי עלי, הרי ארבעה אנה, כנגד ד' נ"ו דמנצפ"ך, ונ"ו החמישי נרמז בכללות המזמור, דהמזמור הזה יש בו נ"ה תיבות, ועם הכולל גימטריא נ"ו הרי חמשה נ"ו דמנצפ"ך, ואומר דוד המלך ע"ה דמי גורם לנו אורך וצער הגלות, הוא תגבורת הגבורות שהם בלי מיתוק, וע"ז אמר עד אנה ה' תשכחני, דהיינו

עד אנה לא תחבר שם הו"ה שהוא חסד עם אלהים, ויתמתקו הגבורות דמנצפ"ך שהם חמשה נ"ו, וזהו פירוש עד אנה ה', דהיינו עד אימתי לא תחבר שם הו"ה עם נ"ו שהוא חשבון אנה, ואמר אחר כך עד אנה אשית עצות בנפשי יגון בלבבי יומם, דיש לדקדק וכי היגון ישנו דווקא ביום ולא בלילה, אלא הכוונה דמלת יום גימטריא נ"ו, ובכל יום שולט נ"ו מצד הדין או מצד הרחמים, ואומר דבגלות יום אין יום שאין קללתו מרובה מחבירו, א"כ בהכרח נ"ו דמנצפ"ך דגבורות הקשות הוא השולט בכל יום, וזהו יגון בלבבי יומם, דהיינו יגון בלבבי על יום שמספרו נ"ו אני מחכה בכל יום ליום הבא אחריו, אולי יהיו נפתחים שערי רחמים וישלוט בו הנ"ו דרחמים, ואדרבה אני מוסיף יגון, ובזה מתרומם ומתנשא אויבי עלי, וזהו עד אנה ירום אויבי עלי, דהיינו בכח נ"ו דגבורות המתגברות בכל יום, בזה ירום אויבי עלי, וזהו נמי שאמר צרי יגילי כי אמוט, אמוט גימטריא יום, דהיינו כשצרי רואים שכל יום מרובה קללתו מחבירו הם ששים ושמחים, שאומרים הרי הגבורות הולכות ומתגברות, ובכל זה לא נתייאשתי מחסדיך ורחמך, כי בטוח אני שתקיים לי ההבטחות שהבטחתני, וזהו שסיים ואני בחסדך בטחתי, דהיינו מובטח, אני שתמתק הגבורות בחסדים, ובאותה שעה יגל לבי בישועתך, יגל לבי עם הכולל גימטריא אלהים, דהיינו שם אלהים יתמתק מיתוק גמור ויגל לבי בישועתך, ואז אשירה לה' כי גמל עלי.

אי נמי אפשר לרמוז דפסוק זה דנרד וכרכם על ענין הקטורת, דהקטורת היא ממתקת הגבורות כידוע, ועל ידה עולין הניצוצות ונעשה היחוד, וכל סממני הקטרת רמז שלמה המלך ע"ה בפסוק זה, כמו שאמר נרד

שיר השירים - פרק ד

עם פירוש "מעגלי צדק"

להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

וכרכם קנה וקבמון מור ואהלות, וכמו שהתורה נכתב בה ב' פעמים סמים (שמות ל'), ודרשו רז"ל (כריתות ו' ע"ב) סמים ראשונה שנים מסממני הקטרת, וסמים אחרונה חמשה מסממני הקטרת, כך שלמה המלך ע"ה בחכמתו עשה בפסוק זה, אמר ב' פעמים עם כל, בתחלה אמר עם כל עצי לבונה, ולבסוף אמר עם כל ראשי בשמים, ועם כל גימטריא סמים עם האותיות במילואם, והסמים השניה שבתורה, החמשה סמים שיש בה יש בהם כח"ב שהם ראש הספירות, ומשום הכי אמר שלמה המלך ע"ה בעם כל אחרונה, "עם כל ראשי בשמים", לרמוז על הכח"ב, והנה "קטרת סמים" עם כללות שני תיבות והכולל גימטריא "אלה מתוק מנצפ"ך", דעיקר מיתוק מנצפ"ך היא הקטרת, משום דהדינין והגבורות מתפשטים מעולם לעולם, דבעולם הבריאה מתגברים יותר מעולם האצילות, ובעולם היצירה מתגברים יותר מעולם הבריאה, ובעולם העשיה יותר מכולם, דשם הוא כח התוקף שלהם, דשם הוא מדור הקליפות, ועיקר תוקף הקליפות הוא מכח תוקף הגבורות, אם כן בהכרח בעולם העשיה הוא תוקף הגבורות, והקטרת היא בעולם העשיה וכשנמתקות על ידה הגבורות הקשות שבעשיה, ממילא נמתקות כל הגבורות של העולמות שלמעלה ממנה, והנה ע"י הקטרת מעלה המלכות מ"ן ונעשה היחוד באבא ואמא, ועל זה אמר שלמה המלוד ע"ה אחרי זה מעין גנים באר מים חיים ונוזלים מן לבנון, דהיינו שאומר על ידי הקטרת שאמרנו, נעשית המלכות מעין גנים באר מים חיים, ונמשך השפע מאבא ואמא הנקראים לבנון, כמו שכתבנו כמה פעמים דמלת לבנון רומזת לאבא ואמא, ל"ב של לבנון רומזת לל"ב נתיבות חכמה, ונ"ן של

לבנון רומזת לחמשים שערי בינה, והנה כבר כתבנו דהמ"ם והבו"ן שהם תחלת מנצפ"ך הם הגבורות הקשות, רק שהם נמתקות כיון שהם במקום גילוי החסדים, אכן גילוי החסדים תלוי ביד בני ישראל, דאם ישראל עושים רצונו של מקום, מתגלים החסדים למטה ומאירים הארה מרובה ונתקנה המלכות כראוי, ואם ח"ו אין ישראל עושים רצונו של מקום מסתלקים החסדים ונשארה המלכות בלי תקון, ובאותה שעה נקראת "יבשה", ועל אותה שעה נאמר נאלמתי דומיה החשיתי מטוב וכאבי נעכר (תהלים ל"ט), המלכות שאומרת כך בשעה שהחסדים מסתלקים ממנה, דהחסדים נקראים טוב, כמו שנאמר הודו לה' כי טוב כי לעולם חסדו (תהלים קי"ח). רהנה מ"ם, ונ"ן גימטריא פי, דכל מיתוק הגבורות הוא תלוי בפה, דע"י התורה והתפילה והברכות הנאמרות בפה, מתמתקות הגבורות ונתקנים כל העולמות כידוע, ומשום הכי אנו מקדימין בתפילה פסוק אדני שפתי תפתח ופי יגיד תהלתך (תהלים ב"א), דהיינו דבפי תלוי הדבר שעל ידו נתקן הכל, וכוונת אדני שפתי תפתח, לפי שפשוט הוא שאין תפלת כל אדם נשמעת, כמו שנאמר קרוב ה' לכל קוראיו לכל אשר יקראוהו באמת (תהלים קמ"ה), דווקא למי אשר יקראוהו באמת הוא קרוב להם ושומע לקריאתם ותפלתם, לאפוקי מי שאינם קוראים אותו באמת, וכן נמי כתיב ולרשע אמר אלהים מה לך לספר חוקי ותשא בריתי עלי פיך, ואתה שנאת מוסר ותשלך דברי אחרים (תהלים נ'), הרי מבואר דכשהאדם אינו ראוי מצד עצמו אין תפלתו ראויה לכלום, ואדרבה שתיקתו יפה לו מדבורו, וע"ז תקנו רז"ל פסוק אדני שפתי תפתח קודם התפילה, משום דבשעת התפילה יחשוב האדם, הרי הוא רוצה לעמוד

שיר השירים - פרק ה
עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

יַעֲרִי עִם דְּבָשִׁי שְׁתִּיתִי יַיִן עִם
חֲלָבִי אֲכָלוּ רַעִים שְׁתּוּ וְשָׁכְרוּ
דֹּדִים: (ב) אָנִי יִשְׁנָה וְלִבִּי עָר
קוֹל דֹּדִי דוֹפֵק דּוֹפֵק פֶּתַחִי לִי אֲחֹתִי
רַעֲיָתִי יוֹנָתִי תַמָּתִי שְׂרָאשִׁי
נִמְלָא טָל קִנְצוֹתִי רְסִיסִי
לֵילָה: (ג) פָּשַׁטְתִּי אֶת כְּתָנִיתִי
אֵיכָכָה אֶלְבָּשָׁנָה רַחֲצִיתִי אֶת
רַגְלִי אֵיכָכָה אֶטְנַפֵּם: ¹²(ד) דֹּדִי

רֹאשִׁי בְּשָׂמִים: (טו) מַעֲיֵן גְּנִים
בְּאֵר מַיִם חַיִּים וְנִזְלִים מִן
לְבָנוֹן: (טז) עוֹרִי צָפוֹן וּבֹאֲי
תִימָן הִפִּיחִי גְנִי יִזְלוּ בְּשָׁמָיו
יָבֹא דֹדִי לָגְנוֹ וְיֹאכֵל פְּרִי
מִגִּדְיוֹ:

פרק ה

(א) בָּאתִי לְגַנִּי אֲחֹתִי כָלָה
אֶרִיתִי מוֹרִי עִם בְּשָׁמִי אֲכַלְתִּי

¹² מעגלי צדק דף תסט

פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה, רחצתי את רגלי איככה אטנפם (שיר השירים ה'). אפשר לרמוז גם כן על הגבורות, דהנה האדם החוטא רח"ל גורם לגבורות שיובערו כאש להבה, ובזה מתגרים בו החיצונים ושולטים עליו, ומתלבשים באדם הדינים בעצמם להרבות בחטא ולעשותיו בו נקמה, וכשמתעורר האדם לשוב בתשובה כראוי נדחים החיצונים מעליו, והדינים והגבורות שהיו מתגברים עליו להחטיאו ולהענישו נחים ושקטים, ואדרבא חוזרים לעזרתו, והם בעצמם נלחמים עם החיצונים ודוחים אותם מעליו, וע"ז אמר שלמה המלך ע"ה, "ברצות ה' דרכי איש גם אויביו ישרים אתו" (משלי ט"ז), דהיינו כשיעשה האדם תשובה כראוי ותהיה מקובלת ורצויה לפניו יתברך, גם אויביו, הם הגבורות שהיו מתגברים עליו להחטיאו ולהענישו, עכשיו שעשה תשובה כראוי, הם חוזרים בעזרתו ונלחמים עם החיצונים כאמור, והנה ברצות ה' דרכי איש ס"ת גימטריא בתשובה, לרמוז מה שכתבנו, והנה עיקר ויסוד מוסד לשב בתשובה הוא

לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, וצריך שיחשוב לשוב בתשובה, שמא יטרפו לו תפלתו בפניו, והנה אדני שפתי תפתח ופי יגיד, ר"ת עם הכולל גימטריא התשובה, דצריך לשוב בתשובה באותה שעה כדי שתקובל תפלתו, עוד אדני שפתי תפתח ופי, ר"ת עם הכולל גימטריא בושת, שצריך האדם שיהיה בוש ונכלם בשעה שרוצה לעמוד לפני מלך מלכי המלכים הקב"ה, שיאמר שמא איני ראוי לעמוד לפניו יתברך, ומשום הכי מקדימין אדני שפתי תפתח, דהיינו אני בושתי לפתוח שפתי לפניך, שאני מכיר בעצמי שאיבי ראוי לעמוד לפניך ולפתוח שפתי, ואני מבקש מלפניך שאתה הוא שתפתח את שפתי, דהיינו שתתן לי רשות לפותחם, ואז ופי יגיד תהלתך, דהיינו יהיה ראוי להגיד תהלתך, ומלת פי גימטריא מ"ן, כמו שכתבנו שהם תחלת מנצפ"ך, ומבקש יהי רצון שיתמתקו המ"ן על ידי, כדי שאהיה ראוי להגיד תהלתך, עוד ופי יגיד תהלתך ס"ת ידך, שמבקש שתהיה ידו יתברך פשוטה לקבל תשובתו כדי שתתקבל תפלתו.

שיר השירים - פרק ה
עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

שָׁלַח יָדוֹ מִן הַחֹר וּמַעֲי הָמוּ
עָלָיו: (ה) קִמְתִּי אֲנִי לַפֶּתַח
לְדוֹדִי וְיָדִי נָטְפוּ מֹר וְאַצְבָּעֵתִי
מֹר עֶבֶר עַל כַּפּוֹת הַמָּנְעוּל: (ו)
פָּתַחְתִּי אֲנִי לְדוֹדִי וְדוֹדִי חָמַק
עָבַר נִפְשִׁי יִצְאָה בְּדַבְּרוֹ
בְּקִשְׁתִּיהוּ וְלֹא מָצָאתִיהוּ
קָרָאתִיו וְלֹא עָנְנִי: (ז) מָצָאֲנִי

הגבורות כשבא ממנה תוקף אל הקליפות, חוזרת נ"ו ונעשית און ומזה בא האון, וע"ז אמר בלעם "לא הביט און ביעקב" (במדבר כ"ג), וע"ז אמר "פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה", "איככה" גימטריא נ"ו, דהיינו שהגבורות נחלקים לחמשה נ"ו כמו שכתבנו, וכשנשארים הגבורות בלי מיתוק ונמשך מהם תוקף אל הלליפות וחוזר נ"ו אל און ע"ז, אמר "איככה" שהיא חשבון נ"ו, ודהיינו אם חזרתי ללבוש לבוש הדינים, הריני גורם להחזיר הנ"ו לאון כאמור.

הנה כתבנו כבר בהקדמה דהמ"ם והפ"א של מנצפ"ך הם בשמות אלהים, ואפשר לרמוז זה בחשבונם, דמ"ם ופ"א גימטריא ק"ך, כנגד ק"ך צירופי אלהים, וזה ברמז גם כן בפסוק זה ד"פשטתי את כתנתי איככה אלבשנה רחצתי את רגלי איככה אטנפם", דר"ת של פסוק זה הוא פ"א, וס"ת הוא מ"ם, לרמוז על ב' הגבורות התלויים בשם אלהים, שהם בב' אותיות מ"ם ופ"א של מנצפ"ך כאמור, והמ"ם היא בחוטם והפ"א היא בפה כמו שכתבנו, דמהם בא הזעם והכעס, ושלמה המלך ע"ה מזהיר לשב בתשובה שיהיה זריז תמיד עומד על משמרתו, כדי שיהיו הדינים והגבורות נחים ושקטים.

שיזהר ויעשה משמרת למשמרתו, מאחר שעברו עליו מים הזידונים, כדי שלא יתגררו בו עוד החיצונים ויחזור לסורו ח"ו, והעיקר הוא שישים בין עיניו החטאים, ויכיר וידע כי ע"י חטאיו גרם להדינים להתלבש בו ולהחיצונים להתגרות בו, וכמה פגם בעולמות העליונים, דבר זה ישים תמיד בין עיניו כל ימי חייו ביום ובלילה, וכמו שאמר דוד המלך ע"ה "וחטאתי נגדי תמיד" (תהלים נ"א), וכבר כתבנו דשורש הדינים הם שלשה אלהים במילואיהם ביוד"ן באלפ"ך בהה"ן, שעולה בחשבונם תתפ"ו, ואומר שלמה המלך ע"ה, שהשב בתשובה צריך שיהיה האי קרא מרגלא בפומיה תמיד, שיהיה אומר

"פשטתי את כתנתי" וכו', והכוונה דמלת כתנתי עם האותיות והכולל גימטריא תתפ"ו, שהם דיני אלהים כאמור, שיהיה אומר ע"י התשובה שעשיתי פשטתי מלבוש הדינים והגבורות מעלי, ואיך אחזור ואלבשם עוד, והנה מלת "פשטתי" גימטריא "יסוד התשובה" עם הכולל דהיינו שעיקר יסוד התשובה שיהיה השב תמיד חטאיו בין עיניו, ויהיה רגיל לומר, כבר ע"י התשובה "פשטתי" הדינים והגבורות מעלי, כמו שרמזנו במלת כתנתי, ועכשיו איך אחזור אלבשם, וכבר "רחצתי את רגלי" מן החיצונים, איך עכשיו אחזור אטנפם, וכבר כתבנו דכשיתחלק מנצפ"ך לחמשה חלקים בחשבון שוה, יהיה בו חמשה פעמים נ"ו, וכשמתחברים החסדים עם הגבורות להמתיקם, מתחבר שם הו"ה עם אלהים, דזהו מיתוק הדינים בשלימות, דשם ה' אלהים הוא שמא שלים כידיע, וכשתחלק ה' אלהים הוי שני נ"ו, ובזה נמתקים הנ"ו של מנצפ"ך, והנה כשגורמים העונות ומסתלק המיתוק מן הגבורות ונשארו אש אוכלה, בזה הקליפות מתגברים ושולטים בעולם ועושים כרצונם, וכל נ"ו מן

שיר השירים - פרק ה
עם פירוש "מעגלי צדק"
 להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

וְכָלֹּ מַחְמָדִים זֶה דּוֹדִי וְזֶה
 רְעִי בָנוֹת יְרוּשָׁלַם: ¹³

¹³ מעגלי צדק דף קט

אפשר לרמוז זה נמי על קימת חצות לילה, דבאותה שעה הקב"ה משתעשע עם נשמות הצדיקים בגן עדן כמו שכתבנו, והקם באותה השעה ועוסק בתורה, הקב"ה זוכרו לטובה עם נשמות הצדיקים וכותבו בספר הזכרון לפניו, ומונהו עם נשמות הצדיקים שבגן עדן, והנה באמת צריך לידע דלאו בקימת חצות לבדה תליא מילתא, שצריך שיהיה זה הקם בחצות שלם בכל דרכיו, שיהיה מתפלל בכל יום ג' תפילות כראוי, ויהיה משאו ומתנו באמונה, ולא יוצא שקר על פיו, ואם הוא בעל תורה, לא יתבטל מדברי תורה כל עת שאינו עוסק במלאכה או בסחורה, כלל העולה, יהיה זריז במצות עשה ולא תעשה כראוי, וכשיהיה עושה כך, אז קימת חצות תועיל לו להשלימו בשלמות, אבל אם הוא זהיר כי אם בקימת חצות לבד ואינו חושש לקיום המצות, עליו נאמר "שוא שקד שומר" (תהילים קכז), שאין הקב"ה והצדיקים שבג"ע מקשיבים לקולו כלל, רק אומרים לו שתוק שתוק, שתיקותך יפה מדבורך, לכן יזהר האדם שיהיה שלם בכל דרכיו, כדי כשיהיה קם בחצות לילה יקשיב הקב"ה והצדיקים שבג"ע לקולו, ויכתב בספר זכרון מבני היכלא דמטרוניתא, וזהו שנאמר "חכו ממתקים", הקב"ה הוא שאומר זה על הקם בחצות לילה, "חכו ממתקים" גימטריא "זה הקם בחצות" עם הכולל, דהיינו שאומר הקב"ה, ח"ך זה האדם שעוסק בתורה בעת הזאת, "חכו ממתקים", דהיינו מתוקים עכשיו לפני דבריו יותר מדבש ונופת צופים, שאין נחת רוח לשכינה כמו עסק התורה שבעת הזאת, משום הכי

הַשְׁמָרִים הַסִּבְבִּים בְּעִיר הַכּוֹנִי
 פָּצְעוּנִי נִשְׂאוּ אֶת רַדִּידִי מֵעָלַי
 שְׁמָרִי הַחֲמוֹת: (ח) הַשְׁבַּעְתִּי
 אֶתְכֶם בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם אִם
 תִּמְצְאוּ אֶת דּוֹדִי מָה תִּגִּידוּ לוֹ
 שְׁחֹלֶת אֶהְבֶּה אָנִי: (ט) מָה
 דוֹדְךָ מִדּוֹד הִיפָּה בְּנָשִׁים מָה
 דוֹדְךָ מִדּוֹד שְׁכָכָה
 הַשְׁבַּעְתָּנוּ: (י) דּוֹדִי צַח וְאָדוֹם
 דָּגוּל מִרְבֶּבֶה: (יא) רֹאשׁוֹ כֶּתֶם
 פָּז קוֹצוֹתָיו תִּלְתָּלִים שְׁחָרוֹת
 כְּעוֹרֵב: (יב) עֵינָיו כְּיוֹנִים עַל
 אֶפְיָקִי מֵיִם רַחְצוֹת בְּחָלָב
 יִשְׁבוֹת עַל מִלֵּאת: (יג) לְחָיו
 כְּעָרוֹגַת הַבֶּשֶׂם מְגִדָּלוֹת
 מְרֻקָּחִים שִׁפְתוֹתָיו שׁוֹשְׁנִים
 נְטָפוֹת מוֹר עֶבֶר: (יד) יָדָיו
 גְּלִילִי זָהָב מִמִּלָּאִים בִּתְרָשִׁישׁ
 מַעְיו עֶשֶׂת שָׁן מְעַלְפֶּת
 סְפִירִים: (טו) שׁוֹקִיו עֲמוּדֵי
 שֵׁשׁ מִיִּסְדִּים עַל אֲדָנִי פָז
 מִרְאֵהוּ כְּלָבָנוֹן בָּחוּר
 כְּאַרְזִים: (טז) חֲכוּ מִמֶּתְקִים

שיר השירים - פרק ו
עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

פרק ו

(א) אָנָה הִלֵּךְ דֹּדֶךָ הַיָּפָה
בִּנְשִׁים אָנָה פָּנָה דֹּדֶךָ וַיִּבְקֶשְׁנוּ
עִמָּךְ: (ב) דֹּדִי יָרַד לָגְנוֹ
לְעֲרוּגוֹת הַבָּשָׂם לַרְעוֹת בַּגָּנִים
וְלִלְקֹט שׁוֹשְׁנִים: (ג) אָנִי לְדֹדִי
וְדֹדִי לִי הִרְעָה בְּשׁוֹשְׁנִים: (ד)

"חכו ממתקים", ומרוצה לפני בעת הזאת
יותר מכל שאר העתים, ומה שמקובלים
ומרוצים דבריו לפני, משום
ד"כולו מחמדים", דהיינו דשלם בכל מדותיו,
ומקיים מצות עשה ולא תעשה בכלל ובפרט,
דאי לאו הכי מה מועיל לו קימת חצות
לבדה, וע"ז אמר וכולו מחמדים, דהיינו שלם
בכל דרכיו מראש ועד סוף, ומשלים הקב"ה
ואומר עליו

"זה דודי וזה רעי", דודי גימטריא כ"ד, וכד
רומז על השכינה שנאמר בה וכדה על שכמה
בראשית כ"ד, וכתוב בה "ושמתי כדכד
שמשותיך" (ישעיה נ"ד), רעי גימטריא פ"ר,
הם חמשת גבורות מנצפ"ך שבהם נבנית
השכינה, זה האדם מתקן השכינה בכל תקון
הראוי לה, וכך אומר הקב"ה לנשמות
הצדיקים שהם נקראים "בנות ירושלים",
המשתעשע עמהם באותו שעה בגן עדן, וזהו
"זה דודי וזה רעי בנות ירושלים", דהיינו
שהקב"ה אומר לבנות ירושלים שהם
הנשמות, דעו לכם שהצדיק הזה שאני ואתם
שומעים קולו בעת הזאת, מאחר שהוא שלם
בכל מדותיו, עליו אני אומר "זה דודי וזה
רעי", ואני כותב אותו בספר זכרון לפני, עם
הצדיקים והחסידים החושבים שמי.

יָפָה אֶת רַעֲיָתִי כְּתֹרֶצֶה נְאוּה
כִּירוֹשָׁלַם אֵימָה כְּנִדְגָלוֹת: (ה)
הַסִּבִּי עֵינֶיךָ מִנְּגִדֵי שָׁהִם
הִרְהִיבֵנִי שְׁעָרֶךָ כְּעֶדֶר הָעֲזִים
שֶׁגִּלְשׁוּ מִן הַגִּלְעָד: (ו) שְׁנִיךָ
כְּעֶדֶר הָרְחִלִּים שְׁעָלוּ מִן
הִרְחָצָה שְׁכָלִם מִתְּאִימוֹת
וְשִׁכְלָה אֵין בָּהֶם: (ז) כְּפָלַח
הָרִמּוֹן רִקְתֶּךָ מִבַּעַד
לְצִמְתֶּךָ: (ח) שְׁשִׁים הֵמָּה
מְלָכוֹת וְשִׁמְנִים פִּילֻגְשִׁים
וְעֲלָמוֹת אֵין מִסָּפֶר: (ט) אַחַת
הִיא יוֹנָתִי תִמְתִּי אַחַת הִיא
לְאַמָּה בָּרָה הִיא לְיוֹלְדָתָהּ
רְאוּהָ בָנוֹת וַיֵּאֱשְׁרוּהָ מְלָכוֹת
וּפִילֻגְשִׁים וַיַּהֲלִיכֶּהָ: (י) מִי זֹאת
הַנִּשְׁקָפָה כָּמוֹ שָׁחַר יָפָה כְּלָבָנָה
בָּרָה כַּחֲמָה אֵימָה
כְּנִדְגָלוֹת: (יא) אֶל גִּנַּת אֶגְזוֹ
יָרַדְתִּי לִרְאוֹת בְּאֵבִי הַנָּחַל
לִרְאוֹת הַפְּרָחַה הַגֶּפֶן הַנִּצּוֹ
הָרִמְנִים: (יב) לֹא יָדַעְתִּי נִפְשִׁי
שְׁמִתִּנִּי מִרְכָּבוֹת עַמִּי נָדִיב:

פרק ז

שיר השירים - פרק ז

עם פירוש "מעגלי צדק"

להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

(א) שׁוּבִי שׁוּבִי הַשּׁוֹלֵמִית שׁוּבִי
שׁוּבִי וְנִחַזָּה בָּךְ מֶה תִּחְזֹו
בְּשׁוֹלֵמִית כְּמַחֲלֵת הַמַּחֲנִים:
(ב) מֶה יָפוּ פַעַמֶיךָ בִּנְעָלִים בַּת
נָדִיב חֲמוּקֵי יִרְכִיךָ כָּמוֹ
חֲלָאִים מַעֲשֵׂה יָדֵי אָמֹן: (ג)
שָׁרְרָךְ אֲגֹן הַסֶּהַר אֶל יַחֲסֹר
הַמִּזְג בְּטִנָּךְ עֲרַמַת חֲטִים סוּגָה
בְּשׁוֹשְׁנִים: ¹⁴(ד) שְׁנֵי שְׁדִיךָ כְּשְׁנֵי

שיוכל אחשוורוש להשתמש בחלק הטוב שבה
ח"ו, וזהו

"סוגה בשושנים", דהיינו מוקפת בגדרים
וסייגים של אורות העליונים ולא יוכל זר
לגשת אליה, וזהו סוגה בשושנים, דהיינו יש
לה סייגים וגדרים בשושנים שהם אורות
העליונים.

¹⁵ מעגלי צדק דף שט"ח

"ראשך עליך ככרמל ודלת ראשך כארגמן מלך
אסור ברהטים"

אפשר לרמוז שהאדם הישראלי צריך לקדש
גופו כדי שיהיה מרכבה לשכינה, לפי
ש"בצלם אלהים עשה את האדם", (בראשית
ט, 6) וצריך שיקדש עצמו עד מאד, כדי
שתחול קדושה עליונה עליו ויהיה מרכבה
לשכינה, וכמו שנאמר "ועשו לי מקדש
ושכנתי בתוכם" (שמות כ"ה), והכוונה
שיקדשו את גופם כראוי כדי שתשרה
קדושתו עליהם, והנה "ועשו לי מקדש
ושכנתי בתוכם", ר"ת עם האותיות והכולל
גימטריא "גוף", לרמוז דעל הגוף מדבר,
שצריך ליזהר שיקדש גופו כדי שתשרה עליו
קדושה, וזהו "ועשו לי מקדש שיקדשו גופם
כראוי ואז ושכנתי בתוכם, וכן נמי כתיב

¹⁴ מעגלי צדק דף שצ"ה

הנה באות ש"ן פירשנו אותו פירוש שני על
מרדכי ואסתר כמו שכתבנו, ופסוק זה נמי
אפשר לרמוז על מרדכי ואסתר, שדרך אגן
הסהר זה מרדכי, אגן הסהר עם ב' כוללים
גימטריא זה מרדכי היהודי, שעמד מגן על
ישראל והאיר עליהם,

"אל יחסר המזג", דהיינו שהיה כח וזכות
בידו, שהמשיך אורות העליונים ומיתק
הגבורות והדינים בחסדים, כמו המזיגה
שמוזגין המים בין, וזהו אל יחסר המזג לשון
מזיגה,

"בטנך ערמת חטים" זו אסתר, ערמת חטים
גימטריא היא אסתר המלכה,

"סוגה בשושנים", שהייתה יודעת להפריד
חלק הטוב מן חלק הרע, ולא היה אחשוורוש
משתמש רק בחלק הרע, אבל בחלק הטוב
לא נגע ולא פגע בו מעולם, ועליו נאמר
"וכבודי לאחר לא אתן" (ישעיה מ"ב), לפי
שאסתר שורשה מיסוד דתבונה, ועוד
כשהיתה הולכת לאחשוורוש היתה רוח
הקודש מלבשתה, א"כ אין לה פחד ויראה

שיר השירים - פרק ז

עם פירוש "מעגלי צדק"

להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זי"ע"א

קדושים תהיו כי קדוש אני ה' (ויקרא י"ט),
דהיינו אני רוצה להשרות שכינתי בתוכם,
וצריכים לקדש עצמכם כדי שתשרה קדושת
עליכם, וכן נמי אמר שלמה המלך ע"ה, בכל
עת יהיו בגדיך לבנים ושמן על ראשך אל
יחסר (קהלת ט'), דהיינו שיחשוב האדם
שהשכינה על ראשו, "שמן" היא השכינה,
דמלת שמן נמי גימטריא "השכינה", דצריך
האדם להתקדש כראוי עד שיהיה מרכבה
לשכינה דומיא דשכינה, וזה"ש

"ראשך עליך ככרמל", מזהיר לאדם שיהיה
זהיר לקדש גופו בקדושה כראוי כדי שתשרה
עליו קדושה, וזה הוא שאמר "ראשך עליך
ככרמל", מזהיר לאדם ואומר לו צריך
שתחשוב ראשך עליך ככרמל, כרמל היינו כר
מלא, והיינו שתחשוב ראשך מלא מן אור
השכינה, והיינו שיחשוב השכינה על ראשו,
והנה מלת כר המילוי שלו גימטריא שמן
שהוא חשבון השכינה, ודהיינו שתחשוב
השכינה תמיד על ראשך, וראשך יהיה מרכבה
לשכינה, ודלת ראשך כארגמן, ארגמן הוא
ר"ת המלאכים הידועים שהם מרכבה
לשכינה, גם אתה תחשוב גופך כמלאכים
הללו שהם מרכבה לשכינה,

"דלת ראשך" הוא הגוף, שהוא נקרא דל לגבי
הראש, נמצא הראש כנגד השכינה, והגוף
כנגד המלאכים שהם מרכבה לשכינה,
וכשתחשוב כך, בהכרח צריך שתטהר ותקדש
גופך כראוי, ואז השכינה שורה עליך, וזהו
"מלך אסור ברהטים", דהיינו מלך שהיא
השכינה נקשרת באיברים שלך, אסור היינו
קשור, רהטים הם האיברים, "רהטים"
גימטריא "איברים" עם הכולל, רהטים
אותיות טהורים, דהיינו שצריכים האיברים
להיות טהורים, דבזה תהיה נקשרת בהם
השכינה.

אי נמי אפשר לרמוז פסוק זה על השכינה על
פי מה שכתב רבינו זלה"ה, דהמלכות המוחין
שלה דקטנות הם אלהים דאלפ"ן בחכמה
שלה, (כזה:אלף, למד, הא, יוד מס גימ' ארץ)
ואלהים דהה"ן בבינתה, (כזה:אלף, למד, הה, יוד
מס גימ' רצה) ואלהים פשוט (גימ' פו) בדעתה,
ושלשה שמות אלו גימטריא תרע"א (ע"ה)
אדני במילוי (כזה: אלף, דלת,נון,יוד) שהוא שם
המלכות, והמוחין האלה דקטנות דמלכות
הם מתלבשים בשם בוכ"ו הנמשך מאימא
שהוא גימטריא דל, והקב"ה אומר למלכות,
המוחין שלך דקטנות המוחין דחכמה הוא
אלהים דאלפ"ן, וזהו "ראשך", דהיינו המוח
דחכמה הנקראת ראש כמו שנאמר ראשית
חכמה (תהלים קי"א), המוח של החכמה הוא
אלהים דאלפ"ן שהוא גימטריא רצ"א
כמספר כרמל עם הכולל, וזהו

"ראשך עליך ככרמל", דהיינו מוח החכמה
הנקראת ראש הוא כמספר כרמל שהוא
אלהים דאלפ"ן כאמור, ודלת ראשך הוא
מוח הבינה שהיא נוקבא, ודלה לגבי אבא
הנקרא ראש, המוח של הבינה הזו הוא
אלהים דהה"ן שהוא גימטריא ארגמן עם
הכולל, וזהו "ודלת ראשך" שהוא מוח הבינה
הוא כחשבון ארגמן, שהוא חשבון אלהים
דהה"ן כאמור, ועוד מלת

"ראשך" גימטריא אלהים פשוט דעת, הרי
נרמזו השלש מוחין דקטנות דמלכות, ועוד
מלת ודלת רומזת לשם בוכ"ו שהוא גימטריא
ד"ל המלביש מוחין הללו, ואומר

"מלך אסור ברהטים", הכוונה דהמלכות
לעולם היא תלויה בז"א, ועמו עולה ויורדת,
בזמן שיש בז"א מוחין דקטנות גם היא לא
יש בה כי אם מוחין דקטנות, ובזמן שיש
בז"א מוחין דגדלות, גם היא עולה עמו ויש
לה מוחין דגדלות, והנה ז"א יש בו ג' אלהים
דמוחין דקטנות, כנגד ג' מילויים שיש

שיר השירים - פרק ז

עם פירוש "מעגלי צדק"

להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

נְעִמָתָ אֶהְבֶּה בַּת־עֲנוּגִים: (ח)
זאת קִוְּמַתְךָ דְּמַתְּהָ לְתַמָּר
וְשִׁדְיָךְ לְאַשְׁכְּלוֹת: ¹⁶(ט) אֲמַרְתִּי

באלהים, א' דיודי"ן וא' דאלפי"ן וא' דההי"ן, ושלשה אלהים בפשיטותן מתקבצים בגרון, וכן גרון נמי גימטריא שלשה אלהים פשוטים עם הכולל, והנה מלת רהטים גימטריא גרון וחמש אותיות אלהים, וזהו שאומר תדע אימתי ראשך עליך ככרמל, דהיינו שיש בך כי אם מוחין דקטנות, היינו דווקא בזמן שמלך אסור ברהטים, מלך הוא ז"א, אסור ברהטים, דהיינו גם הוא קשור במוחין דקטנות שהם גימטריא רהטים כאמור, אבל בזמן שנדחין המוחין דקטנות מגרון דז"א ונכנסים במקומם מוחין דגדלות, גם המלכות כך נדחים ממנה המוחין דקטנות ונכנסים דגדלות, וזה"ש אחר זה מה יפית ומה נעמת אהבה בתענוגים, דהיינו שאומר לה כמה את יפה וכמה את נעימה בזמן שנכנסים בך מוחין דגדלות, וזהו אהבה בתענוגים, אהבה בתענוגים עם האותיות גימטריא הם מוחין דגדלות, ואמר זה לעורר לבות בני ישראל, שכל עלייתה וירידתה תלויה בידם, דעל ידי מעשיהם הטובים שיעשו, דוחין ממנה הדינים שהם הקטנות.

¹⁶ מעגלי צדק דף קמ

אפשר לרמוז דהנה המלכות שרשה גבורות, וכל בניינה שהיא נבנית בכל יום נבנית תחלה כי אם מהגבורות, ואח"כ כשמזדווג עמה ז"א משפיע בה החסדים, ומאחר דשורשה גבורות נקראת תמר, דתמר גימטריא ב' ש"ך, וע"ז אמרו רז"ל תמר בתמרירותה עומדת, כל זה מיירי על שרשה שהוא גבורות, ובפרט כשהיא בקטנות, דהקטנות הוא דינים וגבורות, וכיון שהיא

שרשה גבורות ותהיה בקטנות, נכפלו ונתרבו הדינים בה, ומשום הכי נקראת תמר שהם דינים כפולים, וע"ז בתמרירותה עומדת, והנה כתבנו למעלה, דמה שהמלכות נקראת "זאת" מיירי על שרשה מתחלת אצילותה שהיא נקודה אחת, והנה ג"כ מלת זאת מיירי על הקטנות, דזאת במילוי זי"ן אל"ף תי"ו גימטריא "זו היא קטנות", והנה קומתך ג"כ גימטריא "קטנות" עם הכולל, וזהו שנאמר "זאת קומתך דמתה לתמר", דהיינו כשתהיה בקטנות הדינים כפולים בך בלי מיתוק, וזהו מילת תמר, שהם ש"ך דינים כפולים ומרים, "ושדיך לאשכלות", אשכלות אלו ג"כ הם אשכלות תמר שהם ג"כ מרים, והכוונה שהשדים שהיא יונקת מהם בזמן הקטנות הם מרים, דבזמן הקטנות הוי שדי דקטנות עם ריבוע אה"ה שהוא דם ושדי ודם גימטריא נחש, ומלת שדים עם ד' אותיות גימטריא נחש, עוד שדים ב' קנ"א וב"ן ששניהם דינים, והנה מלת אשכול אותיות אלו ש"ך, ואומר לה הקב"ה, כשעדיין את בקטנות הדינים בך כפולים, שהם ש"ך כפולים גימטריא תמר, ושדים שיונקת מהם גם הם אשכול תמר, שהם מרים גם כן כמו שכתבנו, אמנם

"אמרתי אעלה בתמר" כדי למתקן בחסדים, והנה "אמרתי אעלה" גימטריא "החסדים והגבורות" עם הכולל, עוד אעלה גימטריא "חסד אל" עם ג' אותיות חסד, וזהו "אעלה בתמר" למתקן בחסדים,

"אוחזה בסנסיני", לפי שהסנסינים מורים על התגבורות הדינים והתפשטותם לחוץ, ואמר אני אוחז בהם וכופפם שלא יתפשטו, והיינו ע"י מיתוקם בחסדים כאמור, והנה "סנסיני" גימטריא רל"ו, שהוא חשבון ד' שמות עסמ"ב ושורש שם הוי"ה שהוא ד' אותיות, דבכח זה יהיו נכפפים ונמתקים הדינים, והנה "אחזה

שיר השירים - פרק ז

עם פירוש "מעגלי צדק"

להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

אֶעֱלֶה בְּתֶמֶר אֲחֻזָּה בְּסִנְיָנוּ
וְיִהְיוּ נָא שְׂדֵיךָ כְּאֲשַׁכְּלוֹת הַגֶּפֶן
וְרִיחַ אִפְךָ כְּתַפּוּחִים: (י) וְחִפְךָ
כִּיִּין הַטּוֹב הוֹלֵךְ לְדוֹדֵי
לְמִישְׁרִים דּוֹבֵב שְׁפָתַי
יִשְׁנִים: ¹⁷(יא) אֲנִי לְדוֹדֵי וְעָלִי

"ויהיו נא שדיך כאשכלות הגפן", הנה תיבת הגפן גימטריא הוי"ה אהיה הוי"ה אדני, והיא נמי חשבון חקל, וריח אפך כתפוחים, הרי חקל תפוחין, וס"ת "שדיך כאשכלות הגפן" עם כללות ג' תיבות והכולל גימטריא "קדישין", הרי חקל תפוחין קדישין, דנשלמת בהם המלכות בשבת.

¹⁷ מעגלי צדק דף קכד

הנה מלת "וחכך" גימטריא הוא"ו פשוטה שלשה מלואיה שעולים ג"ן כמו שכתבנו למעלה, וג"ן עם הכולל גימטריא וחכך, והנה השלשה מילואים בהכאת וא"ו פשוטה כמו שכתבנו למעלה, דהיינו ו' פשוטה פעמים וי"ו גימטריא קל"ב, עוד ו' פשוטה פעמים וא"ו גימטריא ע"ח, עוד ו' פשוטה פעמים וי"ו גימטריא ע"ב, בין הכל עולה רפ"ב, ועוד ג' כללותיה עולה פר"ה,

להלן החישוב:

		12	13	22
		6	6	6
	282	72	78	132
	3			
	285			

הוא מנצפ"ך עם ה' אותיות, דע"י עסק התורה שהיא וא"ו מתמתקים גבורות מנצפ"ך, וזה נרמז בגוף הדינים בעצמם שהם

בסנסניו" עם הכרלל גימטריא "החסדים המגולים", דתיקון המלכות הוא ע"י החסדים המגולים כידוע, וזהו "אוחזה בסנסניו", ע"י החסדים אני אכפוף הדינים ואמתקם, וכשאמתק הדינים אז באותה שעה

"ויהיו נא שדיך כאשכלות הגפן", תחת אשר היו אשכלות תמרים אשכלות מרורות, עכשיו יחזרו אשכלות הגפן מתוקים מדבש ונופת צופים, והנה גפן עם ג' אותיות גימטריא ע"ב ס"ג עם הכולל, וריבוע ע"ב גימטריא קפ"ד, וריבוע ס"ג גימטריא קס"ו גימטריא ש"ן עם ד' אותיות הוי"ה גימטריא "שדים", ומלת "אשכל" עכשיו גימטריא "אל שדי" עם האותיות והכולל, וזהו

"כאשכלות הגפן, וריח אפך כתפוחים", הנה מלת ריח גימטריא אלהים בריבוע ואותיות אלהים פשוט ואותיות אלהים במילוי שהם י"ח אותיות, זהו מלת ריח, ואמר שעל ידי זווג שנתרבו החסדים, נתמתקו דיני אלהים ונעשו רחמים, דומיא דתפוחין קדישין דבדיקנא דאריך שהם רחמים גמורים,

אי נמי "זאת קומתך" וכו', אפשר לרמוז על ששת ימי המעשה ויום השבת, דבששת ימי החול אין זווג לרחל עם ז"א רק ביום השבת בתפלת מוסף, וזהו "זאת קומתך דמתה לתמר", "דמתה לתמר" עם ב' כ"ו והכולל גימטריא "זו ששת ימי החול", דבששת ימי החול נקראת תמר בתמרירותה עומדת, ובשבת אז נמתקת, וזהו

"אמרתי אעלה" גימטריא עם הכולל "יום שבת", דהיינו ביום שבת אעלה בתמר למתק אותה מתמרירותה ע"י שאזדווג עמה, שאין זווג לרחל עם ז"א רק ביום השבת כידוע, "אוחזה בסנסניו", סנסניו גימטריא רל"ב עם ד' אותיות השורש דשם הוי"ה, דביום השבת מאירים ומתגלים כל ד' שמות דעסמ"ב בגילוי גמור,

שיר השירים - פרק ז

עם פירוש "מעגלי צדק"

להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

והה"א שבצורת ד"ו מורה על הדין ושבצורת ד"י מורה על החסד כמו שכתב רבינו זלה"ה, וכשמתחברים שניהם הוי מיתוק, למישרים הם גבורות ש"ך ופ"ר, כמו שכתבנו דע"י עסק התורה מתמתקים הגבורות ונעשו מישרים כאמור,

עוד אפשר דמלת "למישרים" עם האותיות והכולל גימטריא "אברהם יצחק יעקב" שהם חסד גבורה תפארת, דע"י עסק התורה מתחברים חג"ת באחדות גמורה, ועי"ז נמי הוי התעוררות לאבות העולם הרמוזים בחג"ת, וזהו

"דובב שפתי ישנים", הם אבות העולם, עוד "דובב שפתי ישנים" הם ז"ן, שכל ימי הגלות נקראו ישנים ונופלים, וע"י עסק התורה הם מתעוררים ומתעודדים, ומנשקים זה את זה, וזהו "דובב שפתי ישנים", והנה "דובב שפתי ישנים" ר"ת שד"י, שהוא היסוד שעל ידו הוי הזווג דז"ן ביסודות שלהם, עוד "דובב שפתי ישנים" ס"ת גימטריא ב"ן, ועוד "הולך לדודי למישרים" ר"ת גימטריא אדני, דעיקר הכל הוא למתק המלכות שנקראת אדני, וכל זה כדי שתהיה ראויה לזווג, אח"ז אמר

"אני לדודי ועלי תשוקתו", שאומרת השכינה שע"י עסק התורה כמו שפירשתי בפסוק "וחכך כיון הטוב", על ידי זה היא מעלה המ"ן ומזדווגת עם ז"א, והנה מלת "לדודי" חשבונה שוה לחשבון מלת "וחכך", שפירשנו בו שהוא גימטריא ג"ן עם הכולל שהם ג"ן פרשיות גוף התורה, וזהו "לדודי", בשביל עסק התורה אני מעלה לו מ"ן, ובזה "ועלי תשוקתו", שמשתוקק להזדווג עמי, והנה מלת "תשוקה" גימטריא תרע"א שהוא אדני במילוי, ועוד רבוע מ"ה שהוא גימטריא ק"ל, ותרע"א וק"ל גימטריא תשק"א, ועם ד' אותיות הו"ה וד' אותיות אדני עם ב'

פר"ה ושכ"ה, ופרה ושכ"ה עם הכולל גימטריא "תורה", להורות דהתורה היא ממתקת אותם, והנה כתב רבינו זלה"ה (שער הכוונות דרושי הקדוש דרוש א כוונת הקדוש בעצמו) דגבורות מנצפ"ך נקראו "ישרים", דב' פעמים מנצפ"ך גימטריא ישרים, דע"י הגבורות כשמתחברים עם החסדים, בזה נעשו עולמות העליונים ישרים ומתוקנים, דעיקר התיקון הוא התחברות החסדים והגבורות והתקשרותם יחד, ומשום הכי "ה' אלהים" נקרא שמא שלים (וכאמור בזהר בראשית דף כ עמוד א), להורות שהשלימות היא התקשרות החסדים והגבורות, וכן מצינו באברהם אברהם דפסיק טעמא בגוייהו, שאמר בזהר הקדוש (ח"ג דף קלח ע"א) "בתראה שלים קדמאה לא שלים", משום דקדמאה לא היו כי אם חסדים לבדם משום הכי לא שלים, אבל בתראה שנכללו הגבורות עם החסדים אז הוי שלים, ומשום הכי נקראו הגבורות ישרים, שעל ידם נעשה ישרות ותיקון העולמות, ונלע"ד דכמו שמלת ישרים מורה על הגבורות, כך נמי מלת מישרים מורה על הגבורות, דמלת מישרים גימטריא ש"ך פ"ר, שהם גבורות דכורין ונוקבין, וע"י התחברות החסדים והגבורות ומיתוקם נעשה הזווג, וזהו שאמר

"וחכך כיון הטוב", דהיינו החיך שלך שעוסק בתורה הרמוזה במלת וחכך כמו שכתבנו, הוי "כיון הטוב" שהוא התחברות החסדים והגבורות,

"כיון טוב" גימטריא פ"ז גימטריא מ"ה מ"ב, הוא התחברות החסדים והגבורות, עוד יין הטוב בתוספת ה"א גימטריא הו"ה אדני עם הכולל,

"הולך לדודי", הנה מלת דודי היא צורת ב' ההי"ן, אחד בצורת ד"ו ואחד בצורת ד"י,

שיר השירים - פרק ח
עם פירוש "מעגלי צדק"
 להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

וְעַל פְּתַחֵינוּ כָּל מַגְדִּים חֲדָשִׁים
 גַּם יִשְׁנִים דּוֹדִי צִפְנִתִּי לָךְ :

פרק ח

(א) מִי יִתְנַךְ כָּאֵח לִי יוֹנֵק שְׂדֵי
 אִמִּי אֲמַצְאָךְ בַּחוּץ אֲשַׁקֶּךְ גַּם
 לֹא יָבוֹזוּ לִי : (ב) אֲנַהֲגֶךְ אֲבִיָּאָךְ
 אֶל בֵּית אִמִּי תִלְמַדְנִי אֲשַׁקֶּךְ
 מִיַּן הָרֶקַח מַעְסִיס רַמְנִי : (ג)
 שְׂמֹאלוֹ תַּחַת רֹאשִׁי וַיִּמְיֵנוּ
 תַּחְבֵּקְנִי : (ד) הַשְׁבַּעְתִּי אֶתְכֶם
 בָּנוֹת יְרוּשָׁלַם מֶה תַּעֲרִירוּ וּמֶה
 תַּעֲרָרוּ אֶת הָאֱהָבָה עַד
 שְׁתַּחֲפֹץ : (ה) מִי זֹאת עֵלָה מִן
 הַמִּדְבָּר מְתַרְפֶּקֶת עַל דּוֹדָהּ
 תַּחַת הַתְּפוּחַ עוֹרֶרֶתִיד שְׁמָה
 חֲבֻלֶתְךָ אֲמָךְ שְׁמָה חֲבֻלָה
 יִלְדֶתְךָ : (ו) שְׁיִמְנִי כַחוֹתֶם עַל
 לִבֶּךָ כַחוֹתֶם עַל זְרוּעֶךָ כִּי עֲזָה
 כַּמּוֹת אֱהָבָה קָשָׁה כְּשֹׁאֹל
 קִנְיָה רִשְׁפִּיהָ רִשְׁפִּי אֵשׁ
 שְׁלֶהֱבֶתֶיהָ : (ז) מִים רַבִּים לֹא
 יוֹכְלוּ לִכְבוֹת אֶת הָאֱהָבָה
 וּנְהָרוֹת לֹא יִשְׁטְפוּהָ אִם יִתֵּן
 אִישׁ אֶת כָּל הוֹן בֵּיתוֹ בָּאֱהָבָה

תְּשׁוּקָתוֹ : (יב) לָכֵה דּוֹדִי נִצָּא
 הַשָּׂדֶה נָלִינָה בַּכְּפָרִים : (יג)
 נִשְׁכִּימָה לַכְּרָמִים נִרְאָה אִם
 פָּרַחַה הִגָּפִן פֶּתַח הַסִּמְדָר הִנְצוּ
 הָרְמוֹנִים שָׁם אֶתֶּן אֶת דּוֹדִי
 לָךְ : (יד) הַדּוֹדָאִים נָתַנוּ רִיחַ

כוללים גימטריא תשוקה, הוא התחברות
 ז"ן, עוד תשוקה אותיות תשק ו' ה', בזה
 רמז הנשיקין שנושקין ז"ן זל"ז בשעת הזווג,
 וזהו תשק וא"ו לה"א ותשק ה"א לוא"ו,
 שאותיות ו"ה הם ז"ן, ועוד מלת תשוקתו
 עם האותיות גימטריא עסק בתורה לשמה,
 דהעיקר הוא שיהיה למוד לשמה, דע"ז
 מתעורר זווג העליון, דאם הוי שלא לשמה,
 אין זה מתקן אלא מקלקל, לזה נרמז לימוד
 תורה לשמה במלת תשוקתו, לומר אימתי
 אני משתוקקת לדודי ודודי משתוקק לי
 ונעשה זווג, בזמן שיהיה עוסק התורה
 לשמה, אי נמי

"וחכך" גימטריא ד"ן, הוא חשבון שלש
 פעמים י"ח, שהם שלש תפילות שאנו
 מתפללים ביום, דאין זווג בזמן הגלות רק
 בעת תפילה, ועל זה אמר וחכך כ"ן הטוב,
 היינו בזמן ג' תפלות שהם גימטריא וחכך
 כאמור,

"הולך לדודי למישרים", למתק הגבורות
 שנקראים מישרים כמו שכתבנו, ובאותה
 שעה דובב שפתי ישנים, הם ז"ן כמו
 שכתבנו, ואמרת השכינה

"אני לדודי", "לדודי" נמי גימטריא ג' י"ח,
 דהיינו בעת שלש תפלות אני לדודי ועלי
 תשוקתו, אני משתוקק לו והוא משתוקק לי
 ונעשה הזווג.

שיר השירים - פרק ח
עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

בוז יבוזו לו: ¹⁸(ח) אַחות לָנוּ

¹⁸ מעגלי צדק דף רמג

אפשר לרמוז, דידוע דהתדבקות בני ישראל בהקב"ה הוא על ידי התורה, ואין דבד שמכניע החיצונים כמו התורה, דהתורה גימטריא ס"מ ליל"ת, להורות דהכנעת ס"מ ליל"ת היא התורה, ובכח זכות התורה מתקיימים ישראל בגלות בין העמים, שאלמלא זכות התורה שעוסקים בה בגלות, אין יכולים להתקיים בגלות בין העמים, דמה יענה טלה בין זאבים, ומשום הכי בפסוק וזכרתי את בריתי יעקב (ויקרא כ"ו), כתיב יעקוב בוא"ו, ועוד הקדים יעקב על אברהם ויצחק, אלא הכוונה שבא להודיענו, דעיקר הזכירה דזוכר הקב"ה ישראל בגלותם ופודה אותם, היא בזכות התורה שלא עזבו, אע"ג שהם בצרותם בתוך הגלות בין העמים, ומשום הכי הקדים יעקב ועוד מלא וא"ו, כי וא"ו היא התורה שהיא עץ חיים, והתורה נקראת על שם יעקב כידוע, כמו שנאמר "תורה צוה לנו משה מורשה קהלת יעקב" (דברים ל"ג), ועוד כתיב ויקם עדות ביעקב ותורה שם בישראל (תהלים ע"ח), מטעם זה הקדים יעקב, ועוד מלא וא"ו, שאומר תדע לך שהזכירה שהזכיר הקב"ה לישראל בזכות האבות, לאו בזכות אבות לבד תליא מלתא, דאם אינם ראויים קצת מצד עצמם, מה תועיל זכות אבות לבדה, משום הכי דעיקר הזכירה היא בזכות התורה שלא עזבו אותה אף בגלותם ובצרותם, וזכות אבות היא סייעתא, משום הכי הקדים יעקב ומלא וא"ו, להורות על התורה כאמור.

והנה מלת תורה גימטריא ישראל ע', אות ע' התורה, שהיא נדרשת על שבעים פנים, ועוד ע' לרמוז על ע"ב ס"ג מ"ה ב"ן קס"א קמ"ג קנ"א, שיש בהם שבעים אותיות, והנה כיון

שהתורה נדרשת על שבעים פנים, בזה הוראה גמורה דבזכות התורה ישראל ניצולים משבעים אומות בכח שבעים פנים שיש לתורה, וכל מה שמתחכמים החיצונים של מעלה על ישראל, הוא כדי לבטלם מן התורה, דבזה ימצאו יד להחליש כח הקדושה ח"ו ולהרים ראש סטרא אחרא, ובזה יתפרש מאמר הובא בדברי רז"ל וזה לשונו, "טפלו עלי שקר זדים" (תהלים קי"ט), הדא הוא דכתיב הבה נתחכמה לו (שמות א'), אבל "אני בכל לב אצור פקודיך", "וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ", והוא תמוה, ולפי דרכנו יבא על נכון, דכוונת החיצונים היא לבטל בני ישראל מלימוד התורה, ולעסוק בדברי שקר והבלי העולם, ומכבידים עול המס ועול העבודה, כדי לבטלם מדברי תורה, ובני ישראל אפילו הם בצרות רבות אינם עוזבים דברי תורה, והתורה מתחילה נתנה הקב"ה לעמו ישראל נדרשת על שבעים פנים, להורות שהיא מצלת בני ישראל מקטרוג שבעים שרים של מעלה, ומצרות שבעים אומות של מטה, וזהו שנאמר טפלו עלי שקר זדים, דהיינו נתייעצו עלי הזדים שהם החיצונים של מעלה, כדי לבטל מתורתך שהיא אמת, ולהתעות אותי בדברי שקר, ובמה עשה לי זה הדבר, הוא בהכבידם עלי עול המסים ועול העבודות, וזהו שאמר הדא הוא דכתיב (שמות א, 10) "הבה נתחכמה לך", מה כתיב תמן, (שם שם, 11) "וישימו עליו שרי מסים למען ענותך", דזהו שגורם ביטול התורה, אבל לא יועילו ב', שאני בכל לב אצור פקודיך, שאע"ג שאני בגלותם ובצרותם אני עוסק בתורתך, ובזה "וכאשר יענו אותו כן ירבה וכן יפרוץ", ב' פעמים אמר מלת "כן", להורות דעל ידי שאני עוסק בתורה שהיא נדרשת על ע' פנים, נכנעים שבעים שרים של מעלה, וג"כ שבעים

שיר השירים - פרק ח

עם פירוש "מעגלי צדק"

להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

מן ההוד, כמו שכתבנו, שמשם באה השליטה והתגבדות לסט"א, והנה הקב"ה ישתבח שמו הוא אל אמונה ואין עול צדיק וישר הוא, ושומר הרגל ההיא שלא ישאר ביד הקל"י, והדין דין אמת, שהרי הרגל ההוא הוא מגוף ועצמות שכינת עוזו, ועליו נאמר וכבודי לאחר לא אתן (ישעה מ"ב), וכבודי היינו רגל הה"א, לאחר לא אתן, היינו הרי"ש של אחר, שמכנסת הסטרא אחרא הרגל האמור לתוך הרי"ש ומארכת אותו ונעשה קו"ף כאמור, ופירוש לא אתן, דהיינו לא ישאר שם בקביעות, דאע"ג דהסט"א לקח הרגל ההוא ונתארך בו, לא ישאר בידו, וזהו לא אתן, דהיינו לא אתנהו בידו לעולם, נמצא כח הסט"א הוא מצד הרגל ההוא, ועל זה אמר כאן אם יתן איש את כל הון ביתו, מלת הון רומזת לרגל האמור באופן זה, דהיינו הה"א של הון מיירי בעוד הה"א שלימה בקדושה, והוא"ו של הון מיירי כשגונבת הסט"א רגל הה"א והוא וא"ו של הון, והנ"ן של הון מיירי כשגונבת הסטרא אחרא הרגל הזה שהוא וא"ו של הון בתוך הרי"ש ומארכת אותו כעין נ"ן ארוכה, והיינו רגל הקו"ף כמו שכתוב, ופירוש אם יתן איש את כל הון ביתו, דהיינו אם יתן כל כחו וגבורתו ברגל ההוא, ויאמר שנתחזק בו חזקה גמורה ולא ינטל עוד מידו, ותשאר הקו"ף שלימה בידו לעולם, אין בידו כלום, כי לא ישאר בידו, כמו שנאמר וכבודי לאחר לא אתן, והקו"ף שעשה בהכניס הרגל תוך הרי"ש ועשה קו"ף, שמשמעות קו"ף לשון קנין, ודהיינו שעכשיו קנה קנין הקב"ה עושה לו דבר זה לבזיון, דאות קו"ף היא צורת ב"ז שהיא בזיון, וזהו אם יתן איש את כל הון ביתו, היינו רגל הקו"ף כאמור, בוז יבזו לו, דהיינו הקו"ף תחזור לב"ז כאמור, ולא ישאר בידו כי אם בזיון, ורגל הה"א תחזור למקום אצילותה,

אומות של מטה, וזהו כוונת הפסוק מים רבים לא יוכלו, מים רבים הם השבעים אומות שגולים ביניהם בני ישראל, לא יוכלו לכבות את האהבה, היא התורה הנקראת אהבה רבה, אהבת עולם, דהיינו כל מה שמתיעצים לבטל את ישראל מן התורה, אין עולה בידם כלום, ונהרות לא ישטפוה, הם השרים החיצונים של מעלה, שכולם מתייעצים לבטל את ישראל מן התורה כדי להרים ראש הסטרא אחרא.

"אם יתן איש את כל הון ביתו באהבה", כתב בזוה"ק דאיש האמור כאן הוא ס"מ, אמנם צריך להתבונן ותמיהה גדולה יש כאן, מהו הון ביתו שיתן ולמי יתן אותו?, ואפשר לרמוז, דהנה כתב רבינו זלה"ה, דהסט"א גונבת רגל הה"א של הקדושה ונותנת אותו בתוך רי"ש של שקר של הקליפה, וכשנותנת אותו בתוך רי"ש של שקר, מארכת אותו הרגל עד שנעשה קו"ף, להורות שמצאו שליטה יותר מדאי, מה עושה הקב"ה ברחמיו, לוקח הרגל של הקו"ף ומחזירו לה"א של הקדושה שהוא מקומו האמיתי, והקו"ף של סטרא אחרא חוזרת לרי"ש כמו שהיתה בתחילה, וזהו מלת שקר ומלת שדה כמו שנאמר בקבלת שבת, והנה הרגל הזה של הה"א הגונבת הקליפות הוא רגל ההוד, וזהו ענין חרבן הבית, דכתיב בו "נתנני שוממה כל היום דוה" (איכה א'), דההוד נהפך לדוה, כמו שנאמר והודי נהפך עלי למשחית (דניאל י'), והנה רגל הקו"ף שנתארך, היינה שגרם בגזרת החרבן אלף שנה, דקו"ף כל א' כלולה מעשר היא גימטריא אלף, זהו שגרם האלף שנה שהוא יומו של הקב"ה דכתיב כל היום דוה, דמאחר שהסט"א לוקחת רגל של הקדושה, אין שליטה יותר מזה, והכל בעוה"ר, מי גורם כל זה, הם עונות בני ישראל, ועיקר הרגל הזה

שיר השירים - פרק ח
עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

קִטְנָה וְשָׂדִים אֵין לָהּ מָה
נַעֲשֶׂה לְאַחֲתָנוּ בַּיּוֹם שֶׁיִּדְבֹּר
בָּהּ: (ט) אִם חוֹמָה הִיא נִבְנָה
עָלֶיהָ טִירַת כָּסֶף וְאִם דָּלַת
הִיא נִצּוֹר עָלֶיהָ לֹחַ אֶרֶז: (י)
אֲנִי חוֹמָה וְשָׂדֵי כִמְגֻדֹת אֶז
הֵיטִי בְּעֵינָיו כְּמוֹצֵאת
שָׁלוֹם: (יא) כָּרֶם הָיָה לְשִׁלְמָה
בְּבַעַל הָמוֹן נָתַן אֶת הַכָּרֶם
לְנוֹטְרִים אִישׁ יָבֵא בְּפָרְיוֹ אֶלֶף
כֶּסֶף: ¹⁹(יב) כָּרְמִי שְׁלִי לְפָנַי

ותחזור אהבת ישראל עם אביהם שבשמים
אהבה שלימה שאין לה הפסק עוד לעולם,
וישמחו במלכם והוא ישמח בהם שמחת
עולמים.

19 מעגלי צדק דף תנו

ואפשר לרמוז על דרך זה מה שאמר שלמה
המלך ע"ה, כרם היה לשלמה בבעל המון, נתן
את הכרם לנוטרים איש יביא בפריו אלף
כסף, כרמי שלי לפני, האלף לך שלמה
ומאתים לנוטרים את פריו,

"בעל המון" הוא אדם הראשון, שיצאו ממנו
כל המון העולם, והכרם הם בניו של אדם
הראשון קין והבל דבניו של אדם הם
נטיעותיו, וזה שאמר הכתוב

"כרם היה לשלמה", שלמה מלך שהשלוש
שלו, כרם היה לו, דהיינו בנים היה לו
להקב"ה בבעל המון, שהוא אדם הראשון,
שהם נקראים בנים ונטיעות של הקב"ה,
ובנים ונטיעות של אדם הראשון, ועל זה

קראם כרם של הקב"ה ושל אדה"ר, וזהו כרם
היה לשלמה בבעל המון, דהיינו הקב"ה
שהשלום שלו ואדה"ר שהוא בבעל המון, יש
להם כרם, שהם קין והבל בני אדה"ר, ולא
נתקן הכרם בעודו ביד אדה"ר, והוצרך
הקב"ה ליתן את הכרם לנוטרים, דהיינו מסר
הקב"ה את הכרם לנוטרים שהם יראי ה'
וחושבי שמו, שיבררו הניצוצות של קין והבל
ויעלו אותם, וזהו נתן את הכרם לנוטרים,
דהיינו יראי ה' וחושבי שמו, שיבררו
הניצוצות ויעלו אותם, והנה קין הוא שרובו
רע, ונטמעו הניצוצות שלו בעמקי הקליפות,
וצריכים טרחא עד מאד להעלותם משם,
ושם קין מורה עליו דתחלת שמו היה קץ,
ותיבת ק"ץ באותיות מנצפ"ך הוא אלף,
ואותיות ק"ץ הם תוקף הגבורות כמו
שכתבנו, דקץ זה הוא קץ הימים ולא קץ
הימין כמו שנאמר ויהי מקץ ימים ויבא קין
(בראשית ד'), דקין הוא מקץ הימים ולא מקץ
הימין, דקץ זה דקין, שם הוא אחיזת
הקליפות, שם הוא ס"מ שהוא מלאך המות
קץ הימים, וקץ הוא שחזר קין, שנחלקה
הצד"י ליד"ד ונר"ן כמו שכתבנו, וגם שם קין
הוא קינא דמסאבותא, אמנם חילוף זה
שנתחלף קין מקץ לקין, ואע"ג דלעצמו היה
רע לו, דשם קין הוא קינא דמסאבותא
כאמור, מ"מ לגבי תיקון ניצוצותיו מועיל,
דמלת קין הוא לשון קנין, דקין הוא קני,
להורות דעתיד להיות לו תיקון וקנין ע"י
הצדיקים העתידיים לברר ניצוצותיו, וכמו
שאמרה אמו קניתי איש את ה', דהיינו
דסופו להיות לו תיקון וקנין, והקנין הגדול
המועיל בתקונו ביותר הוא הצדקה, שעליה
בנוי העולם ועומד, כמו שנאמר אמרתי עולם
חסד יבנה (תהלים פ"ט), וזה נרמז בשם קין,
דקין גימטריא כסף, ושם קין לשון קנין,
להורות דע"י נתינת כסף שהיא צדקה יש

שיר השירים - פרק ח

עם פירוש "מעגלי צדק"

להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

"כרם" היא התורה כמו שכתבנו, בקרן הוא היסוד, דהיסוד הוא הקרן של הגוף, שהיסוד הוא עיקר פריה ורביה, לכן הוא שראוי ליקרא "קרן", וחזר וביירר

"בן שמן", כלומר תדע לך באיזה יסוד אני מדבר שבו עיקר התורה, הוא יסוד אבא, וזהו "בן שמן", שאבא נקרא "שמן" כידוע, "ויעזקהו ויסקלהו", ויעזקהו במצות עשה, ויסקלהו במצות לא תעשה, דזהו עיקר התורה,

"ויטעהו שורק", הכוונה דהכרם הזה שהוא התורה כאמור נטעו הקב"ה ושתלו בישראל הנקראים שורק, כמו שנאמר "ואנכי נטעתיך שורק" (ירמיה ב'), והוי ויטעהו שורק, כאילו אמר ויטעהו בשורק,

"וגם יקב חצב בו", יקב גימטריא הוי"ה אלה"ם שמא שלים יחודא שלים, לומר דעיקר כל היחודים והשלימות הוא ע"י התורה.

עוד אפשר לומר דכוונת הכתוב הזה, דבא הנביא ע"ה לומר דאין אדם זוכה לסודות התורה רק ע"י יראה שלימה וקדושה שלימה כראוי, והנה מלת כרם גימטריא ר"ס, ועם אותיות כרם במילוי שהם שבע אותיות, גימטריא רז"ן, הרי סודות התורה נרמזו במלת כרם, ואומר הנביא למי שבא להכניס עצמו בסודות התורה, צריך לידע שסודות התורה עיקרם ושורשם ביסוד אבא, ואבא נקרא קדש, והרוצה ליכנס בסודות התורה צריך להתקדש בקדושה יתירה, כדי שיזכה שתשרה עליו הארה ושיגי לידע סודות התורה, וזהו שמזהיר הנביא ואומר, דע לך אתה בן אדם שרוצה להכנס בחדרי התורה, שורש חדרי התורה הרמוזים במלת כרם, הם בקרן בן שמן שהוא יסוד אבא, וצריך אתה להתקדש בקדושה יתירה ויראה יתירה כראוי בקיום מצות עשה באהבה ובשמחה רבה,

תיקון לקין וקנין, וזה נרמז באלף כסף, דמלת אלף רומזת לחשבון קץ שהיה מתחלה שם קין, וחשבון קץ הוא אלף כמו שכתבנו, וקץ הוא שחזר קין, וכסף הוא חשבון קין, וע"י נתינת כסף שהיא הצדקה נתקנו אותיות ק"ץ שחשבונם אלף, נתקנו אותיות קץ ואותיות קין, וזהו איש יביא בפריו אלף כסף, דהיינו על ידי הכסף נתקן האלף שהם אותיות קץ, ונתקן קין, נמצא לגבי תקונו החילוף שנתחלף מן קץ לקין הוא לטובה, דבזה נתקנו קץ וקין כאמור.

עוד כתב בזה בדפים ריב - רטז

"כרם היה לשלמה בבעל המון נתן את הכרם לנוטרים איש יביא בפריו אלף כסף, כרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנוטרים את פרי"

אפשר לרמוז "כרם" האמור כאן על התורה שהיא נקראת גן ה', וג'ן פרשיות נמי יש בה, והתורה נקראת שעשועים, והשעשוע הוא בגנים.

עוד, "כרם" עם אותיות שסמוכות לו בא"ב שהם לש"ן גימטריא תר"ם, והוא גימטריא "זו היא תורה", (אמר המלך ראה פלא: רבינו נפטר בשנת תר"ם) הרי שהתורה נקראת כרם, ואפשר דלזה כיון הנביא ע"ה, שאמר כרם היה לידידי בקרן בן שמן, ויעזקהו ויסקלהו - ויטעהו שורק וגם יקב חצב בו (ישעיה ה'), והכוונה דהתורה שורשה מיסוד אבא, ומיסוד אבא לכל היסודות שתחתיו, ועיקר רזי התורה הם מיסוד, ומשום הכי קרי בזוהר הקדוש להיסוד רזא, שממנו מתגלים רזי התורה, ועוד שמו מוכיח עליו דמלת יסוד אותיות סודי, להורות שסודות התורה שם הם ומשם הם מתגלים, וזהו שנאמר (ישעיה ה,1) "כרם היה לידידי",

שיר השירים - פרק ח

עם פירוש "מעגלי צדק"

להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

והרחקה מן מצות לא תעשה בשמירה ואזהרה כראוי, וזהו "ויעזקה ויסקלהו" כמו שכתבנו, ויעזקהו במצות עשה ויסקלהו במצות לא תעשה, "ויטעהו שורק", שצריך האדם להיות רודף האמת עד הקצה האחרון, דהרי כתיב ואנכי נטעתיך שורק כל זרע אמת, "וגם יקב חצב בו", יק"ב ר"ת יחוד קדושה ברכה, שיהיה זהיר ביחוד ה' בכל יום ובקדושות ובברכות, אם יש בך מידות הללו אז תהיה ראוי להכנס לחדרי מלכו של עולם לדעת סודותיו, ואם לאו אל תקרב הלום, נמצא מלת כרם רומזת לתורה וגם רומזת לסודותיה כאמור, והנה כרם גימטריא עשר הוי"ת שהם חמשה חסדים וחמשה גבורות, דזהו שורש כל התורה, ואפשר לרמוז זה בפרשת בראשית דהוא תחלת כל התורה, בראשית ברא אלהים את השמים ואת הארץ, את השמים ואת הארץ גימטריא הם החמשה חסדים וחמשה גבורות, להורות דזהו עיקר כל העולמות ועיקר התורה ועיקר המצות, והנה כל עיקר עסק התורה והמצות הוא כדי לכלול הגבורות בחסדים, וכמו שנאמר מימינו אש דת למו (דברים ל"ג), מלת אש עם מלת למו אותיות שמאלו, ותיבת דת הפרידה באותיות שמאלו, להורות דעל ידי התורה שהיא דת, לא נשאר השמאל בתוקפו רק נכנע ונכלל בימין, ואפשר דלזה נחלקה התורה לחמשה חומשי תורה, שהם כנגד חמשה חסדים וחמשה גבורות, דזו היא גדולתה של תורה ומעלתה, שעל ידה נכללים הגבורות בחסדים, והנה הדעת הוא שורש החמשה חסדים וחמשה גבורות, וממנו מתפשטים לחכמה גבורה תפארת נצח הוד, ועוד היסוד מקבל כללותם, משום הכי הם שש קצוות, וכללות זה שמקבל היסוד מחג"ת נ"ה יש כנגדה בדעת, שאם אין כנגדה בדעת

מאין תבא לחג"ת נ"ה, וכן נמי עוד יש הארת כללות כלם במלכות, וכנגדה ג"כ בדעת, כמו שכתב רבינו זלה"ה כל זה בפירוש, וזהו סוד שבעה ושבעה מוצקות (זכריה ד'), דהיינו שיש שבעה שורשים בדעת ומתפשטים מהם שבעה ענפים, דהיינו חג"ת נ"ה שהם חמשה של השורש וכללותם ביסוד והארת כללותם במלכות הרי שבעה, וזהו שבעה ושבעה מוצקות, דהיינו שבעה בדעת ושבעה בשבעה קצוות, וכמו שיש בחסדים כך בגבורות, וזהו שאמר שלמה המלך ע"ה, כרם היה לשלמה, כרם היא התורה כמו שכתבנו שכוללת ה'. חסדים וה' גבורות, כמנין כרם, שהוא חשבון עשרה הוי"ת, דשלמה, הוא הקב"ה שהשלום שלו, בבעל המון, זה אברהם שנקרא אב המון גוים, עוד בעל המון גימטריא גר, זה אברהם אבינו ע"ה שהיה תחילה לגרים, שהקב"ה מסר תחילה כל התורה בכללותה לאברהם אבינו, כמו שנאמר עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר משמתי מצותי חקתי ותורתי (בראשית כו), וזהו **כרם היה לשלמה בבעל המון**, דהיינו התורה שנתן הקב"ה תחילה לאברהם אבינו ע"ה שהוא בעל המון כמו שכתבנו, אח"כ נתן הקב"ה את הכרם לנוטרים שהם ישראל, שישמרו אותה ויקיימו אותה כהלכתה, ואומר שלמה המלך ע"ה, דע לך כיצד קיום התורה כהלכתה, הוא על דרך זה **איש יביא בפריו אלף כסף**, והכוונה שאמרנו ששורש התורה הם ה' חסדים וה' גבורות, וכשיהיו אלה העשרה כל א' כלולה מעשר גימטריא מאה, והמאה כל אחת כלולה מעשר גימטריא אלף, וכל זה ע"י עסק התורה לשמה מקרבים האורות במדות עליונות, ונכללים הגבורות בחסדים והכל נעשה חסד, וזהו אלף כסף, אלף הם חשבון החסדים עם הגבורות, ואומר לך בפירוש שהכל נעשה

שיר השירים - פרק ח

עם פירוש "מעגלי צדק"

להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

שנכללים גבורות בחסדים והוי הכל חסד, וגם מאלה מגיע הארה לאדם, ולא הזכיר מהם רק מאתים שכנגד החסדים, ואף על פי כן יש לרמוז גם המאתים אחרים, דמלת ומאתים קרי ביה מאתים ומאתים, ואמר לנוטרים את פרי, דכל זה מיירי בלומד תורה לשמה ושומרה שמירה מעולה כראוי, והנה לנוטרים את פרי ר"ת אלף, לרמוז דאף על פי שאמר תחילה כי אם אלף כסף, ואחר כך חזר ואמר ומאתים לנוטרים, עכשיו אומר הכל נכלל בכלל האלף, דכיון שהאלף הם עיקר הה' חסדים והה' גבורות שהם עיקריים, והיסוד והמלכות מסתעפים כל אחד מאורותיהם, והם נטפלים להם, אם כן בהכרח בזכרון העיקר הרי נזכר עמו הטפל לו, ומשום הכי חזר ורמז אלף בר"ת לנוטרים את פרי אחר ומאתים, לומר דכל זה נכלל באלף.

אי נמי אפשר לרמוז דמה שאמר

האלף לך שלמה ומאתים לנוטרים את פרי, אין למנות רק שנים עשר מאות כפשט הפסוק, וה"ב מאות אלה שש מאות מהם רומזים לדעת, ושש מאות מהם רומזים לחג"ת נה"י המתפשטים ממנו, וכלם מיירי בחסדים, ואפשר לרמוז דעל הדעת וחג"ת נה"י המתפשטים ממנו, רמזה התורה ואמרה (שמות כח, 9) "ולקחת את שתי אבני שהם ופתחת עליהם שמות בני ישראל, ששה משמותם על האבן האחת, ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית כתלדותם", דנשמות בני ישראל יש מהם שהם מחו"ג שבדעת, ויש מהם שהם מחו"ג המתפשטים בו"ק, ומשה רבינו ע"ה היה משורש הדעת, וכן בני ישראל שהיו באותו הדור היו מענפים המסתעפים ממנו, משום הכי נקראו על שמו, כמו שנאמר "ויזכר ימי עולם משה עמו" (ישעיה סג, 11), ונקראו גם כן על שם

חסד שהוא כסף, וזהו שכתוב יגדיל תורה ויאדיר (ישעיה מ"ב), דע"י לימוד תורה לשמה נגדלים אורות במדות של מעלה ונתווספו בהם אורות, והנה כל מה שגורם האדם העוסק בתורה לשמה לתוספת אורות במדות העליונות כאמור, כמו כן נתוספים אורות בנשמתו, וזהו שאמר אחר זה

כרמי שלי לפני, דהיינו שאומר הקב"ה לאדם העוסק בתורה, דשורש התורה הם ה' חסדים וה' גבורות, וחשבונם ר"ס, דמורה על ר"ס אורות דווקא שהיו בהם, וזהו

כרמי שלי לפני, דהיינו שאין בהם רק חשבון כרם, ועכשיו שעסקת בתורה חזרו לאלף, גם אתה צריך להגיע לך הנאה והארה מאלף אורות אלו, וזהו

האלף לך שלמה, שלמה האמור כאן הוא האדם העוסק בתורה, וסמך יש לנו בזה, ממה שאמרו רז"ל (שבועות ל"ה ע"ב) דכל שלמה האמור בשיר השירים קדש, חוץ מהאלף לך שלמה שהוא חול, וגם על דרכנו אתי שפיר, שהקב"ה אומר לאדם העוסק בתורה, אתה גרמת שנתרבו האורות על ידך עד שחזרו לאלף, גם אתה תקח חלקך מכל האלף, וזהו האלף לך שלמה, שלמה הוא האדם העוסק בתורה כאמור, מבשרו הקב"ה שיקח חלקו מכל האלף.

עוד אמר שלמה המלך ע"ה

ומאתים לנוטרים את פרי, והכוונה שאלף כסף האמור כאן הוא כנגד חמשה חסדים וחמשה גבורות כמו שכתבנו, שנתרבו העשרה עד שהיו לאלף, והרי כתבנו ששבעה הם וצריך להוסיף עוד ב' האורות של היסוד והמלכות, שכל אחד מהם יש בו גם כן מאה אורות כמו שהיתה בחג"ת נ"ה, ומתווספים מאתים בחסדים והוי שבע מאות, וכן נמי מתווספים מאתים בחמשה גבורות והוי לשבע מאות, והכל הוי חסד שהוא כסף

שיר השירים - פרק ח
עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

**הָאֵלֶף לָךְ שְׁלֹמָה וּמֵאֲתָיִם
לְנוֹטְרִים אֶת פְּרִיּוֹ: ²⁰(יג)**

הדעת שנקראו דור דעה, וזהו שאמר "ולקחת את שתי אבני שהם", שתי אבנים אלו אחת כנגד הדעת ואחת כנגד חג"ת נה"י המתפשטים ממנו, וקראם אבני שהם, שהם אותיות משה, ואמר דשתי אבנים אלו שהם הדעת וחג"ת נה"י המתפשטים ממנו, משם הם נשמות בני ישראל, וזהו ופתחת עליהם שמות בני ישראל, דהיינו משם נפתחים ובאים נשמות בני ישראל, ואזיל ומפרש ששה משמותם, הם ששה בני לאה, משום דלאה עליונה כנגד הדעת העליון, קודם שיתפשט בחג"ת נה"י, לפיכך נשמות בני לאה משם הם, ונשמות הששה שבטים הנשארים מחו"ג המתפשטים בחג"ת נה"י, ועל זה אמר ואת שמות הששה הנותרים על האבן השנית, הם חג"ת נה"י, דהיינו החו"ג המתפשטים בהם.

20 מעגלי צדק דף תנז

אח"כ אמר

"כרמי שלי לפני האלף לך שלמה ומאתים לנוטרים את פרי", וצריך להתבונן מי הוא האומר הכתוב הזה, ואפשר לומר דשכינת עוזנו היא האומרת אותו, והכוונה משום דעיקר הבירורים הם לתועלתה, שבחינותיה שבכל העולמות הם המתבררים יום אחר יום, ואינה נשלמת בצביונה ובקומתה בעולם האצילות, עד שיתבררו ויתלבנו ויצרפו בחינותיה שבכל עולם ועולם, וגם היא הצדקה מועלת יותר בתקונה, דעל ידי הצדקה מצדק שהוא דין קשה, חוזרת להיות צדקה שהיא חסד ורחמים, ואומרת אימתי יהיה כרמי שלי לפני, דהיינו הניצוצות של קין והבל כמו שכתבנו, באיזה כח יעלו

ניצוצות קין והבל ויהיו שלי, וממילא האלף לך שלמה, דהיינו הגבורות שהם ק"ץ שחשבונם אלף יתמתקו, ואני מעלה מהם מ"ן לך שלמה שהשלום שלך, זה הדבר בכח הצדקה, וזהו ומאתים לנוטרים את פרי, דמלת צדקה עם הכולל גימטריא מאתים, דע"י הצדקה שעושים יראי ה' וחושבי שמו נתקן הכל, וזהו ומאתים לנוטרים את פרי, דהיינו בשביל צדקה שחשבונה מאתים שעושים נוטרים פריו שהם הצדיקים, נתקנים ניצוצות קין והבל, וכבר כתבנו דמלת צדקה היא חשבון קין והבל עם ב' כוללים, להורות דהצדקה מועלת לתיקון קין והבל, ויש לרמוז עוד זה במה שאמר דוד המלך ע"ה (תהלים קיב, 9) "פזר נתן לאביונים", ר"ת גימטריא קין, לרמוז דע"י פזר ונתינת צדקה לאביונים נתקנו ניצוצות קין, וזה שאמר הנביא (ישעיה א, 27) "ציון במשפט תפדה ושביה בצדקה", דהיינו "ציון" שהיא שכינת עוזנו "במשפט תפדה", דהיינו דין הוא שתפדה בזמן ששביה בצדקה, דהיינו שיעלו ניצוצות קין והבל ע"י מצות הצדקה, ונקראים ניצוצות קין והבל השבי של השכינה שנשבה ממנה, שכל הניצוצות מן השכינה הם נשבים ולהם שבים, וזהו ושביה בצדקה.

והנה קין במילוי קו"ף יו"ד נו"ן גימטריא שבי, וה"א הנשארה ממלת שביה רומזת להבל הרי נרמזו קין והבל במלת ושביה, עוד אפשר לרמוז דר"ת צ"ון ב'משפט ת'פדה ו'שביה ב'צדקה, גימ' צבאו"ת עם הכולל, והכוונה דנצח והוד הם הנקראים צבאו"ת כידוע, והם קין והבל הם בנצח והוד, דהבל בנצח וקין בהוד, ששם אחיזת הקליפות, דכתיב בו "והודי נהפך עלי למשחית" (דניאל י'), כדכתיב "נתנני שוממה כל היום דוה" (איכה א'), דהוד נהפך לדוה, וע"י הצדקה

שיר השירים - פרק ח
עם פירוש "מעגלי צדק"
להרב המקובל רבי יעקב אביחצירא זיע"א

הַיּוֹשֶׁבֶת בְּגָנִים חֲבֵרִים
מְקַשִּׁיבִים לְקוֹלָךְ
הַשְׁמִיעֵנִי: (יד) בָּרַח דּוֹדִי
וְדָמָה לָךְ לְצָבִי אוֹ לְעֶפֶר
הָאֵילִים עַל הָרֵי בְשָׁמִים:

נתקנים ניצוצות קין והבל כמו שכתבנו,
וכשנתקנים אז נתקנים הנצח והוד כראוי,
ונשלמה מלת צבאות שהיא בנצח והוד
בשיתוף אחד, וזהו ושביה בצדקה, דהיינו
כשנתקנים ניצוצות קין והבל שהם שבויים,
כשיחזרו על ידי צדקה, אז ה' צבאות שמו,
דהיינו יתוקנו נו"ה שהם צבאות כאמור.